

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekül
	I Teave	
	Komisjon	
2005/C 56/01	Euro vahetuskurss	1
2005/C 56/02	Komisjoni teatise eelnõu koondumisasjade üleandmise kohta ⁽¹⁾	2
2005/C 56/03	Komisjoni teatis koondumistega otseselt seotud ja nendeks vajalike piirangute kohta ⁽¹⁾	24
2005/C 56/04	Komisjoni teatis lihtsustatud korra kohta teatavate koondumiste menetlemiseks vastavalt nõukogu määrusele (EMÜ) nr 139/2004 ⁽¹⁾	32
2005/C 56/05	Ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Tšiili Vabariigi vahelise assotsieerumislepingu III LISA (mõiste "päritolustaatusega tooted" määratlus ja halduskoostöö meetodid) muudetud selgitavad märkused	36
2005/C 56/06	Riigiabi — Ühendkuningriik — Riigiabi nr C 42/2004 (ex N 350/2004) — "Äriruumide renoveerimistoetus" — EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohaste märkuste esitamise kutse ⁽¹⁾	38
2005/C 56/07	Eelteatis koondumise kohta (Toimik nr COMP/M.3678 — Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV) — Juhtumi puhul võidakse kohaldada lihtsustatud korda ⁽¹⁾	45

I

(Teave)

KOMISJON

Euro vahetuskurss (¹)

4. märts 2005

(2005/C 56/01)

1 euro =

Valuuta	Kurss	Valuuta	Kurss		
USD	USA dollar	1,3115	LVL	Läti latt	0,6964
JPY	Jaapani jeen	138,33	MTL	Malta liir	0,4309
DKK	Taani kroon	7,4438	PLN	Poola zlott	3,9287
GBP	Inglise nael	0,68760	ROL	Rumeenia leu	36 497
SEK	Rootsi kroon	9,0555	SIT	Sloveenia talaar	239,69
CHF	Šveitsi frank	1,5491	SKK	Slovakkia kroon	37,884
ISK	Islandi kroon	79,82	TRY	Türgi liir	1,6732
NOK	Norra kroon	8,2275	AUD	Austraalia dollar	1,6715
BGN	Bulgaaria lev	1,9559	CAD	Kanada dollar	1,6317
CYP	Küprose nael	0,5827	HKD	Hong Kongi dollar	10,2295
CZK	Tšehhi kroon	29,665	NZD	Uus-Meremaa dollar	1,8031
EEK	Eesti kroon	15,6466	SGD	Singapuri dollar	2,1375
HUF	Ungari forint	242,44	KRW	Korea won	1 322,39
LTL	Leedu litt	3,4528	ZAR	Lõuna- Aafrika rand	7,8168

(¹) Allikas: EKP avaldatud viitekurss.

Komisjoni teatise eelnõu koondumisasjade üleandmise kohta

(2005/C 56/02)

(EMPs kohaldatav tekst)

1. Käesoleva teatise eesmärgiks on kirjeldada üldiselt nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 (kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle, "ühinemismäärus")⁽¹⁾ artikli 4 lõigetes 4 ja 5 ning artiklites 9 ja 22 sätestatud koondumisasja üleandmissüsteemi põhimõtteid, kaasa arvatud sellesse hiljuti sisseviidud muudatusi; loetleda juriidilised kriteeriumid, mis peavad asja üleandmiseks olema täidetud, ning tegurid, mida võidakse võtta arvesse üleandmise otsustamisel. Teatises on ka praktilisi juhiseid üleandmissüsteemi toimimise kohta, eriti ühinemismääruse artikli 4 lõigetes 4 ja 5 ettenähtud teatamiseelse üleandmise toimimise kohta. Käesoleva teatise juhiseid kohaldatakse *mutatis mutandis* EMP lepingus⁽²⁾ sätestatud üleandmise eeskirjade suhtes.

I. SISSEJUHATUS

2. Ühenduse pädevus ühinemiskontrolli valdkonnas on määratletud käibe kriteeriumi alusel vastavalt ühinemismääruse artikli 1 lõigetele 2 ja 3. Koondumiste uurimisel pole komisjonil ja liikmesriikidel konkureerivat pädevust. Pigem on ühinemismääruses pädevuse jaotus selgelt määratletud. Ühenduse seisukohalt olulised koondumised, nt kui asjaomaste ettevõtjate käive ületab ühinemismääruse artiklis 1 sätestatud, kuuluvad komisjoni ainupädevusse. Ühinemismääruse artikli 21 kohaselt ei tohi liikmesriigid selliste koondumiste suhtes kohaldada siseriiklike konkurentsialaseid õigusakte. Koondumised, mis ei ületa sätestatud künniseid, kuuluvad liikmesriikide pädevusse ja ühinemismääruse kohaldamine selliste koondumiste suhtes ei kuulu komisjoni pädevusse.
3. Kindlaksmääratud käibe suuruse kasutamine pädevuse kindlaksmääramisel tagab ühinevatele ettevõtjatele õiguskindluse. Kuigi üldjuhul on finantskriteeriumid tõhusad tehingute puhul, kus komisjon on pädevaim asjaga tegelema, täiendab määrus (EMÜ) nr 4064/89 seda selget pädevuse jaotust võimalusega taotluse korral ja teatavate tingimuste täitmisel komisjonil anda juhtum üle liikmesriigile ja *vice versa*.
4. Määruse (EMÜ) nr 4064/89 vastu võtmisel kavandasid nõukogu ja komisjon asja üleandmist vaid "erakorraliste asjaolude korral" ja siis, kui "asjaomase liikmesriigi konkurentsivõimeid ei ole ühelgi muul viisil vajalikul määral kaitstud"⁽³⁾. Pärast määruse (EMÜ) nr 4064/89 vastuvõtmist on mitmed asjaolud muutunud. Esiteks on peaaegu kõik liikmesriigid võtnud vastu ühinemiskontrollialased õigusaktid. Teiseks on komisjon kasutanud mitmete juhtumite puhul õigust anda see vastavalt artiklile 9 üle liikmesriigile, kui on selgunud, et asjaomasel liikmesriigil on tehingu uurimiseks paremad võimalused kui

⁽¹⁾ ELT L 24, 29.1.2004, lk 1. Selle määrusega on sõnastatud uuesti nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määrus (EMÜ) nr 4064/89 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle. (EÜT L 395, 30.12.1989, lk 1).

⁽²⁾ Vt EMP Ühiskomitee 8. juuni 2004. aasta otsust nr 78/2004. (ELT L 219, 8.6.2004, lk 13).

⁽³⁾ Vt märkusi nõukogu määruse (EMÜ) 4064/89 kohta ["Ühinemiskontroll Euroopa Liidus", Euroopa Komisjon, Brüssel-Luxembourg, 1998, lk 54]. Samuti vt *Philips v komisjon* kohtuasi T-119/02, 3. aprill 2003 [2003] EKL II-1433 (koondumisasi M.2621 *SEB/Moulinex*) lõige 354.

komisjonil ⁽⁴⁾. Samamoodi on paljude juhtumite ⁽⁵⁾ puhul mitmed liikmesriigid teinud vastavalt artiklile 22 komisjonile ühise taotluse, kui leiti, et komisjonil on uurimise läbiviimiseks paremad võimalused ⁽⁶⁾. Kolmandaks on suurenenud selliste tehingute arv, mille puhul ei ületata ühinemismääruse artiklis 1 sätestatud künnist, ja millest tuleb teatada mitmele liikmesriikide pädevale asutusele. Ühenduse laienemisega seoses on tõenäoline, et selliste juhtumite arv kasvab. Paljude selliste tehingute mõju konkrentsile ületab ühe liikmesriigi piirid ⁽⁷⁾.

5. Ühinemismääruse üleandmise süsteemi sisseviidud paranduste eesmärgiks on lihtsustada koondumisasjade ümberjaotamist komisjoni ja liikmesriigi vahel kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, mille kohaselt peaks konkreetse koondumise uurimist viima põhimõttelist läbi asutus või asutused, kellel on selleks kõige paremad võimalused. Samal ajal oli paranduste eesmärgiks säilitada 1989. aastal vastuvõetud ühenduse ühinemiskontrolli süsteemi põhijooned, eelkõige ainukontrolli süsteemi kohaldamine sellise ühinemiskorra kontrolli suhtes, millel on piiriülene mõju, ning pakkuda mitmekordsetele teatamistele Ühenduses alternatiivset võimalust ⁽⁸⁾. Sellised mitmekordsed teatamised toovad kaasa märkimisväärseid kulusid nii konkrentsiasutustele kui ka ettevõtjatele.

6. Koondumisasja üleandmise süsteemi kohaselt on praegu võimalik menetlust alustada enne ametlikku teatamist ükskõik millises liikmesriigi asjaomasas asutuses, tänu millele on ühinevatel ettevõtjatel võimalus täpsustada võimalikult varajases etapis, missugune asutus on lõpuks pädev asjaomast asja uurima. Tänu sellisele teatamiseelsele üleandmisele on võimalik vältida lisakulude tekkimist, ja eriti viivitusi, mis kaasnevad pärast teatamist tehtavate üleandmistega.

7. Määruse (EÜ) nr 139/2004 üleandmise süsteemis tehtud paranduste eesmärgiks oli muuta alluvusmehhanism paindlikuks ⁽⁹⁾, kuid tagada samas konkrentsi tõhus kaitse ja piirata, niipalju kui võimalik, üleandmist soodsaima otsuse saamise eesmärgil. Võttes arvesse eelkõige õiguskindluse huvide olulisust, tuleks rõhutada, et üleandmisi kohaldataks erandina üldreeglit, kus pädevus määratakse objektiivselt sätestatud käibekünniste alusel. Lisaks on vastavalt artikli 4 lõigetele 4 ja 5, artikli 9 lõike 2 punktile a ja artiklile 22 ⁽¹⁰⁾ komisjonil ja liikmesriikidel küllaltki suur otsustamisvabadus asjade üleandmise suhtes, mis kuuluvad "algsest nende pädevusse" või nende vastuvõtmise suhtes, mis ei kuulu "algsest nende pädevusse". Käesoleva teatise eesmärgiks on sätestada vaid üldised juhised juhtumite ja nende kategooriate kohta, mille suhtes saab üleandmist kohaldada.

⁽⁴⁾ On selge, et mõned ühenduse seisukohalt olulised koondumised mõjutavad konkrentsi ühe või mitme liikmesriigi siseriiklikel ja piirkonna turgudel.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*; M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ Samal põhimõttel töötasid liikmesriikide konkrentsiasutused Euroopa Konkrentsi Ametkondade liidu raames välja soovitusel, mille eesmärgiks on anda juhiseid põhimõtete kohta, mille alusel riikide konkrentsiasutused peaksid tegutsema juhtumite korral, mille kohta on kohane teha ühine esildis vastavalt ühinemismääruse artiklile 22 – "Principles on the application, by National Competition Authorities within the ECA network, of Article 22 of the EC Merger Regulation".

⁽⁷⁾ Kui artikli 1 lõike 3 vastuvõtmise tulemusena 1997. aastal hakati mõndasid selliseid juhtumeid reguleerima ühinemismäärusega, siis paljud juhtumid jäid selle kohaldamisalast välja. Vt komisjoni 11. detsembri 2001. aasta rohelise raamatu lõiget 21 ja järgmised [KOM(2001) 745 lõplik].

⁽⁸⁾ Vt ühinemismääruse põhjendusi 11, 12 ja 14.

⁽⁹⁾ Vt ühinemismääruse põhjendust 11.

⁽¹⁰⁾ Vt siiski allmärkust 14. Lisaks tuleb märkida, et kui asi kuulub algsest komisjoni pädevusse, ei saa ta vastavalt artikli 4 lõikele 5 otsustada, kas asi võtta vastu või mitte.

II. KOONDUMISASJADE ÜLEANDMINE

Juhtpõhimõtted

8. Ühinemismääruses kehtestatud ühinemiskontrolli süsteemid, kaasa arvatud selles sisalduv koondumisasjade ümberjaotamise süsteem komisjoni ja liikmesriikide vahel, on kooskõlas EÜ asutamislepingus⁽¹⁾ kirja pandud subsidiaarsuse põhimõttega. Seepärast peaks üleandmise kohta tehtud otsustes vastavalt arvestama kõikide subsidiaarsuse põhimõtte kohaldamise aspektidega, eriti seda, milline asutus on pädevaim, ning ainukontrolli süsteemi eelistega ja õiguskindluse tähtsusega⁽²⁾. Nimetatud tegurid on omavahel seotud ja missugust kaalu anda neist ühele või teisele, sõltub konkreetse asja eripärast. Eelkõige peavad komisjon ja liikmesriigid oma otsustamisvabaduse rakendamisel asja üleandmise või vastuvõtmise kohta lähtuma vajadusest kaitsta tõhusat konkurentsi kõikidel turgudel⁽³⁾, mida selline tehing mõjutab.

Pädevam asutus

9. Põhimõtteliselt peaks jaotama pädevuse ümber teisele konkurentsiasutusele juhul, kui viimasel on ühinemise uurimiseks paremad võimalused, võttes arvesse nii juhtumi eripära kui ka kõnealuses asutuses kasutatavaid vahendeid ja teadmisi. Eriti tuleb pöörata tähelepanu võimalikule geograafilisele asukohale, kus ühinemine mõjutaks mingil viisil konkurentsi. Samuti tuleks iga kavandatud üleandmise puhul arvestada sellega kaasnevate halduslike tagajärgedega⁽⁴⁾.
10. Asja pädevuse ümberjaotamine on asjakohane juhul, kui on näha, et konkreetne tehing võib oluliselt mõjutada konkurentsi ja seetõttu tuleb seda ka vastavalt põhjalikult uurida.

Ainukontrolli põhimõte

11. Koondumisasjade üleandmisel tuleks võtta arvesse ainukontrolli põhimõttele omaseid eeliseid, mis on ühinemismääruse⁽⁵⁾ oluline osa. Ainukontrolli põhimõtte on kasulik nii konkurentiasutustele kui ka ettevõtjatele. Kui koondumisasja uurimisega tegeleb ainult üks konkurentsiasutus, siis üldjuhul on haldustõhusus suurem, sest välditakse otsuste täitmiseks kasutatavate meetmete dubleerimist ja killustatust ning välditakse segadust, mis võib kaasneda juhul, kui asjaga tegeleb (uurimine, hindamine ja võimalikud parandusmeetmed) mitu asutust. Tavaliselt on see kasulik ettevõtjatele, eriti ühinevatele ettevõtjatele, vähendades kulusid ja koormust, mis kaasnevad mitmekordse teatamiskohustusega, ning vältides sama tehingu kohta antavaid vastuolulisi otsuseid, mis võivad kaasneda juhul, kui erinevad konkurentsiasutused teevad oma konkurentsiseaduste alusel konkureerivaid hindamisi.

⁽¹⁾ Vt EÜ asutamislepingu artiklit 5

⁽²⁾ Vt ühinemismääruse põhjendusi 11 ja 14.

⁽³⁾ Vt ühinemismääruse artikli 9 lõiget 8; samuti vt *Philips v komisjon* (lõige 343), kus esimese astme kohus on seisukohal, et "olguigi, et määruse (EMÜ) nr 4064/89 artikli 9 lõike 3 esimeses lõigus on komisjonile antud lai otsustamisvabadus selles osas, kas anda juhtum üle või mitte, ei saa ta sellise üleandmise kasuks otsustada, kui liikmesriigi taotluse läbivaatamisel on täpse ja järjepideva tõestusmaterjali alusel ilmne, et sellise üleandmisega ei ole võimalik kaitsta tõhusat konkurentsi asjaomasel turul."; vt samuti T-346/02 ja T-347/02 *Cableuropa SA v komisjon*, 30. september 2003 (lõige 215). Komisjon loeb hindamisel olulisteks asjaoludeks, *inter alia*, et liikmesriigil on: i) konkurentsi osas koondumiste kontrollimiseks olemas eriseadused ja spetsialiseerinud asutused, kes tagavad kõnealuste seaduste rakendamise riigi kohtute järelevalve all; ii) määratud kindlaks koondumisega seotud konkurentsiprobleemid kõnealuse liikmesriigi olulistel turgudel (vt lõike 346-347 *Philips v komisjon*, eespool nimetatud).

⁽⁴⁾ Tuleks kaaluda suhtelisi kulusid, viivitusi, õiguskindlusetust ja vastuoluliste hinnangute ohtu, mis võivad kaasneda juhul, kui terve või osalise uurimisega tegelevad mitu asutust.

⁽⁵⁾ Vt ühinemismääruse põhjendust 11.

12. Seepärast tuleks võimaluse korral⁽¹⁶⁾ vältida koondumisasjade killustamist üleandmise teel, välja arvatud juhul, kui mitu asutust suudavad koos paremini tagada tõhusa konkurentsi kaitsmise kõikidel turgudel, mida selline koondumine mõjutab. Kui vastavalt artikli 4 lõikele 4 ja artiklile 9 on võimalik osaline üleandmine, siis tavaliselt on kohane, et kogu koondumisasja (või vähemalt kõikide sellega seotud osade) uurimisega tegeleb üks asutus⁽¹⁷⁾.

Õiguskindlus

13. Samuti on õiguskindluse puhul oluline, et võetaks arvesse pädevust konkreetses asjas ja seda kõikide asjaomaste poolte seisukohast⁽¹⁸⁾. Seega tuleks üldjuhul üleandmist kasutada vaid juhul, kui "algse pädevuse" muutmiseks on konkreetse koondumisasja puhul mõjuv põhjus, eriti pärast teatamist tehtava üleandmise puhul. Samamoodi tuleks vältida, nii palju kui võimalik, koondumisasja üleandmist pärast koondumisest teatamist juhul, kui seda on juba tehtud enne seda⁽¹⁹⁾.
14. Õiguskindluse juures on ka oluline, et üleandmise puhul võetaks arvesse juriidilisi kriteeriume, ja eriti – lühikeste tähtaegadega – eelteatamise ajal. Seega peaksid üleandmised enne teatamist piirduma koondumisasjadega, mille puhul on algusest peale suhteliselt kerge määratleda geograafilise turu ulatus ja/või koondumise võimalik mõju konkurentsile, et teha selliste taotluste suhtes kiire otsus.

Üleandmised: juriidilised nõuded ja muud tegurid, mida arvesse võtta

Eelteatamisega üleandmised

15. Eelteatamisega üleandmise menetlus algatatakse poolte põhjendatud ettepaneku esitamisega koondumise kohta. Kui kaalutakse sellise taotluse esitamist, siis tuleb osalistel kõigepealt kontrollida, kas ühinemismääruses sätestatud asjaomased juriidilised nõuded on täidetud ja ning kas eelteatamisega üleandmine on kooskõlas eespool nimetatud juhtpõhimõtetega.

Asja üleandmine komisjonilt liikmesriigile vastavalt artikli 4 lõikele 4

Juriidilised nõuded

16. Vastavalt artikli 4 lõikele 4 võib komisjon koondumisasja anda üle ühele või mitmele liikmesriigile, kui on täidetud kaks juriidilist nõuet:
- on olemas märgid selle kohta, et koondumine võib mõjutada oluliselt konkurentsi turul, ja
 - asjaomane turg asub liikmesriigis ning sellel on kõik konkreetse turu tunnused.

⁽¹⁶⁾ Esimese astme kohus jäi kohtuasjas *Philips v komisjon* seisukohale, *obiter dictum*, et kui artikli 9 alusel oleks juhtumi "killustamine" lubatud, siis "võttes arvesse ainukontrolli põhimõtet", millel põhineb määrus (EMÜ) nr 4064/89, ei ole see soovitatav. Lisaks tunnistades, et artiklis 9 kehtestatud "juhtumite suunamise süsteemi iseloomustab oht", et komisjon ja liikmesriigid teevad otsuseid, mis on "vastuolulised või isegi omavahel kokkusobimatud", väljendas esimese astme kohus selgelt, et sellist üleandmist tema ei poolda. (Vt lõikeid 350 ja 380).

⁽¹⁷⁾ See on kooskõlas komisjoni otsusega koondumisasjades *M.2389 Shell/DEA* ja *M.2533 BP/E.ON* anda Saksamaale üle kõik naftatoodete järgnevad kaubaturud. Komisjon jättis enda uurida need juhtumite osad, mis olid seotud eelnevate kaubaturgudega. Samamoodi otsustas komisjon koondumisasja *M.2706 P&O Princess/Carnival* puhul kasutada oma otsustamisõigust mitte anda juhtumit Ühendkuningriigile üle, et vältida selle killustamist (vt komisjoni pressiteadet 11/4/2002, IP/02/552).

⁽¹⁸⁾ Vt ühinemismääruse põhjendust 11.

⁽¹⁹⁾ Vt ühinemismääruse põhjendust 14. Seda loomulikult tingimusel, et pooled on esitanud ausalt ja täies ulatuses kõik üleandmise enne teatamist seotud asjaomased faktid.

17. *Esimese kriteeriumi* puhul peavad taotluse esitanud pooled tõestama, et tehing võib oluliselt mõjutada konkreetse liikmesriigi turul konkurentsi ja seetõttu tuleb seda põhjalikult uurida. Need märgid võivad olla vaid esialgsed ja need ei piira uurimise tulemusi. Pooled ei pea tõestama konkurentsi kahjustava mõju olemasolu ⁽²⁰⁾, kuid nad peaksid tooma välja mõned näitajad, mis üldjuhul viitavad võimalikule tehinguga kaasnevale mõjule ⁽²¹⁾.
18. *Teise kriteeriumi* puhul peavad taotluse esitavad pooled tõestama, et geograafiline/ turg, mida mõjutab kõnealune tehing lõikes 17 kirjeldatud viisil, on riigi või piirkondliku ulatusega ⁽²²⁾.

Muud tegurid, mida tuleb arvesse võtta:

19. Lisaks juriidiliste nõuete kontrollimisele, et prognoosida niipalju kui võimalik üleandmise taotluse võimalikke tulemusi, peaksid taotluse esitanud ühinevad pooled kaaluma, kas üleandmise taotlemine on üldse asjakohane. See hõlmab eespool (lõigetes 8–14) nimetatud juhtpõhimõtete kohaldamise läbi vaatamist ning eelkõige kaalumist, kas konkurentsiasutus või -asutused, kellele koondumisasja üleandmist taotletakse, on kõnealuse asja uurimiseks kõige pädevamad. Seega peaks enne uurima, missuguses geograafilises piirkonnas mõjutaks koondumine konkurentsi ning kui pädev siseriiklik konkurentsiasutus (SKA) tehingu uurimiseks on.
20. Selliste ühenduse seisukohalt oluliste koondumiste uurimine, mis mõjutaks konkurentsi ühe riigi või piirkonna turul, ning mille mõjud piirduksid või mille peamine majanduslik mõju piirduks ühe liikmesriigi turuga ⁽²³⁾, sobivad kõige paremini asjaomasele liikmesriigile üleandmiseks. Seda põhimõtet kohaldatakse eelkõige juhtudel, kui koondumine mõjutaks konkurentsi konkreetse turu tunnustega turul, mis ei moodusta ühisturu olulist osa. Asja üleandmisel vaid ühele liikmesriigile säilitatakse ka ainukontrolli eelised.
21. Sellise tehingu puhul, mis mõjutab konkurentsi siseriiklikul turul, kuid võib tuua kaasa ka olulisi piiriüleseid muutusi (nt koondumise mõjud ühel geograafilisel turul võivad oluliselt mõjutada teiste liikmesriikide geograafilisi turge või võib koondumine tuua kaasa turule ligipääsu piiramise ja seetõttu

⁽²⁰⁾ Vt põhjendust 16, kus on kirjas, et “asjaomastelt ettevõtjatelt ei tohiks ... nõuda tõendeid, et koondumise mõjud võivad olla konkurentsi kahjustavad”.

⁽²¹⁾ “Mõjutatud turgude” olemasolu põhjendatud esildise vormi tähenduses loetakse üldjuhul piisavaks, et lugeda artikli 4 lõike 4 nõuded täidetuks. Lisaks võivad pooled tuua välja kõik tegurid, mis on asja konkurentsianalüüsiks olulised (turu kattuvus, vertikaalintegratsioon jne).

⁽²²⁾ Selleks peaksid taotluse esitavad pooled võtma arvesse tegurid, mis üldjuhul viitavad riigi või piirkondliku turu olemasolule, nagu nt eelkõige toote omadused (nt toote madal maksumus võrreldes suurte veokuludega), nõudluse eriomadused (nt kui lõpptarbivad teevad sisseostud oma tegutsemispiirkonna läheduses) ja pakkumine koos suurte erinevustega hindades ja turuosades riikide lõikes, riikide tarbijate harjumused, erinev reguleeriv raamistik, maksustamine ja muud õigusaktid. Täpsemad juhised leiab komisjoni teatisest asjaomase turu mõiste määramise kohta ühenduse konkurentsioiguse kohaldamisel (EÜT C 372, 9.12.1997, lk 5).

⁽²³⁾ Nt konkreetsete nafta ladustamise turgude üleandmine hindamiseks komisjonilt Prantsuse pädevatele asutustele järgmiste asjade puhul: M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina* ja M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine*, M.1030 *Lafarge/Redland*, M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft* ja M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*, M.2845 *Sogecable/Canal Satellite Digital/Vias Digital*.

ühisturu killustatuse) ⁽²⁴⁾, sõltub tehingu üleandmise asjakohasus sellega seotud konkreetsetest asjaoludest. Et nii komisjonil kui ka liikmesriigil oleksid vajalikud oskused ja teadmised või oleks neil võrdsed võimalused uurimise läbiviimiseks, peaks jätma olulise vabaduse otsustamiseks, kas sellist koondumisasja anda üle või mitte.

22. Kas ühenduse seisukohalt olulisi koondumisi, mis mõjutaks konkurentsi mitme riigi või piirkonna turgudel, on asjakohane anda üle liikmesriigile või mitte, sõltub iga tehinguga seotud konkreetsetest teguritest nagu nt siseriiklike turgude arv, mida koondumine oluliselt mõjutaks, väljavaated võimalike probleemide lahendamiseks proportsionaalsete parandusmeetmetega, mis ei ole vastuolulised, ning asja uurimiseks vajalik töömaht. Juhul, kui koondumisasi mõjutab konkurentsi mitmes liikmesriigis ja see nõuab kooskõlastatud uurimist ja parandusmeetmeid, tuleks eelistada kogu kõnealuse asja suhtes komisjoni pädevust ⁽²⁵⁾. Teisest küljest võib olla üleandmiseks asjakohane tehing, mis põhjustab konkurentsiprobleeme vaatamata sellele, et see hõlmab vaid siseriiklikku turgu, enam kui ühes liikmesriigis, kuid ei nõua kooskõlastatud uurimise ega/või parandusmeetmete rakendamist. Piiratud arvu juhtumite ⁽²⁶⁾ puhul on komisjon olnud seisukohal, et koondumisasja üleandmine on olnud asjakohane mitmele liikmesriigile ja seda oluliste konkurenttsialaste erinevuste tõttu, mis iseloomustavad asjaomaste liikmesriikide turgusid. Kui sellistel juhtudel võivad uurimise killustatuse tõttu ühinevad pooled jääda ilma ainukontrolli eelistest, siis ei pea selline seisukoht niivõrd paika eelteatamise etapis, sest üleandmismenetlus algatakse ühinevate poolte vabatahtliku taotluse alusel.

23. Samuti tuleks niipalju kui võimalik uurida kas SKA-I, kellele asja üleandmist kaalutakse, on asjaga seotud kohalike turgude uurimiseks vajalikud oskused ja teadmised ⁽²⁷⁾ või kas kõnealune asutus uurib või hakkab uurima asjaomase sektoriga seotud muid tehinguid ⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Vt koondumisasja M.580 *ABB/Daimler Benz*, mille puhul ei nõustunud komisjon Saksamaa vastavalt artikli 9 sätetele üleandmiseks esitatud taotlusega, sest kuigi konkurentsiprobleemid piirdusid Saksamaa turgudega, oleks tehing (mille tulemusena oleks tekkinud maailma suurim raudteetarvikute tarnija) oluliselt mõjutanud kogu Euroopat. Samuti vt koondumisasja M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*, mille puhul viis komisjon, vaatamata Hispaania vastavalt artiklile 9 üleandmiseks esitatud taotlusele, uurimise läbi ise ning võttis vastu otsuse vastavalt artikli 8 lõikele 2.

⁽²⁵⁾ Mõned näited: vt M.1383 *Exxon/Mobil*, kus komisjon, vaatamata Ühendkuningriigi osaliseks üleandmiseks esitatud taotlusele seoses mootorikütuse jaemüügituruga loode Sotimaal, otsustas uurimise ise läbi viia, sest kõnealuse koondumise suhtes oli vaja esitada kõikide asjaomase sektori probleemsete küsimuste lahendamiseks ühtne ja terviklik parandusmeetmete kogum; samuti vt M.2706 *P amp;O Princess/Carnival*, kus komisjonei nõustunud, vaatamata asjaolule, et Ühendkuningriigi asjaomased asutused hindasid konkureerivat Royal Caribbean'i pakkumist, Ühendkuningriigi osaliseks üleandmiseks esitatud taotlusega, et vältida koondumise killustamist ja tagada tehingust mõjutatud erinevate siseriiklike turgude ühtne uurimine.

⁽²⁶⁾ Vt M. 2898, *Le Roy Merlin/Brico*, M.1030, *Redland/Lafarge*, M. 1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ Koondumisasja M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann* puhul otsustas komisjon anda selle üle Saksamaale, sest viimasel olid paremad võimalused uurida kohaliku olukorda 85 000 müügi punkti Saksamaal; koondumisasi M.1060 *Vendex/KBB* anti üle Hollandile, sest viimasel olid paremad võimalused kohalike tarbijate maitse ja harjumuste hindamiseks; samuti vt koondumisasju M.1555 *Heineken/Cruzcampo* ja M.2621 *SEB/Moulinex*, (kus oli tegemist Prantsuse turule eriomase tarbijate eelistuste ja turustus- ja turundamistavadega); koondumisasjad M.2639 *Compass/Restorama/Rail Gourmet/Gourmet* ja M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ Nt andis komisjon koondumisasja M.716 *Gehe/Lloyds Chemists* üle, sest Lloyds võttis osa teisest pakkumisest, mille käibekünnis jäi alla ühinemismääruses sätestatud, kuid mille uurimisega tegelesid Ühendkuningriigi asjaomased asutused: tänu üleandmisele oli võimalik ühel asutusel uurida mõlemaid pakkumisi; koondumisasja M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* puhul anti Saksamaale üle kaks tehingut, mis koos kolmanda Saksamaal teatavaks tehtud tehinguga oleksid tekitanud konkurentsiprobleeme: tänu üleandmisele oli kõiki kolme tehingut võimalik uurida ühel viisil; koondumisasja M.2044 *Interbrew/Bass* andis komisjon üle Ühendkuningriigi asjaomastele asutustele, sest viimased tegelesid samaaegselt Interbrew's ühe teise õlletehase, Whitbread, omandamise hindamisega ning said toetuda oma eelnevale samasuguse turu hiljutisel uurimisel saadud kogemusele; samamoodi vt ka M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsäliitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG* ning M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* ja äriühingu Electrabel kuue kohaliku turustaja omandamist. Ometi ei nõustunud komisjon M.2706 *P amp;O Princess/Carnival* osalise üleandmise taotlusega ja seda vaatama asjaolule, et Ühendkuningriigi asjaomased asutused tegelesid samaaegselt Royal Caribbean konkureeriva pakkumise hindamisega. Komisjon oli tuvastanud esialgsed konkurentsiprobleemid teiste tehingust mõjutatud riikide turgudel ning seega soovis vältida asja killustamist (vt komisjoni pressiteadet 11/4/2002, IP/02/552).

Asja üleandmine liikmesriigilt komisjonile vastavalt artikli 4 lõikele 5

Juriidilised nõuded

24. Artikli 4 lõikes 5 on sätestatud ainult kaks juriidilist nõuet, mis peavad olema täidetud, et tehingu pooled võiksid taotleda asja üleandmist komisjonile: tegemist peab olema koondumisega ühinemismääruse artikli 3 tähenduses ning koondumist peab olema võimalik vaadata läbi vähemalt kolme liikmesriigi siseriikliku konkurentsiseaduse alusel. (Vt samuti lõike 65 ja järgmised ning 70 ja järgmised).

Muud tegurid, mida tuleb arvesse võtta

25. Lisaks juriidiliste nõuete kontrollimisele, et prognoosida niipalju kui võimalik üleandmise taotluse võimalikke tulemusi, peaksid taotluse esitanud ühinevad pooled kaaluma, kas üleandmise taotlemine on üldse asjakohane. See hõlmab eespool nimetatud juhtpõhimõtete kohaldamise läbivaatamist ning eelkõige kaalumist, kas komisjon on kõnealuse koondumisasja uurimiseks kõige pädevam.
26. Ühinemismääruse põhjenduses 16 on selgelt öeldud, et taotlused teatamiseelseks komisjonile üleandmiseks oleksid eriti asjakohased juhtudel, kus koondumine mõjutaks konkurentsi enam kui ühe liikmesriigi territooriumil. Seepärast tuleks eriti uurida territooriume, kus tehing mõjutaks mingil viisil konkurentsi, ja seda, kas komisjon on kõige pädevam kõnealust asja uurima.
27. Eriti tuleb hinnata, kas koondumisasi on tõepoolest piiriülese iseloomuga, võttes muuhulgas arvesse selle võimalikku mõju konkurentsile ja sellise mõju parandamiseks vajalikke uurimise ja täidesaatvaid volitusi. Seega tuleks eriti hoolikalt kaaluda, kas ja kui suur võib olla kõnealuse tehingu mõju konkurentsile vähemalt ühel asjaomasel turul. Igal juhul võivad olla märgid võimaliku mõju kohta vaid esialgsed⁽²⁹⁾ ja ei piira edasisi uurimise tulemusi. Samuti ei pea pooled tõestama, et koondumise mõjud võivad olla konkurentsi kahjustavad.
28. Kõige kohasem on komisjonile üle anda sellised koondumisasjad, mis võivad mõjutada konkurentsi enam kui ühe liikmesriigi geograafilistel turgudel⁽³⁰⁾, või kus mõjutatud turud ületavad ühe liikmesriigi territooriumi ning kus koondumisega kaasnev peamine majanduslik mõju on seotud selliste turgudega. Sellised juhtumid, kus konkurentsi dünaamika väljub ühe liikmesriigi territooriumi piiridest, ning mida tuleb seega uurida mitmes riigis ja nende suhtes peavad olema ka asjakohaseid täidesaatvaid volitused, on kõige sobilikumad komisjonile uurimiseks üle anda.

⁽²⁹⁾ "Mõjutatud turgude" olemasolu põhjendatud esildise vormi tähenduses loetakse üldjuhul piisavaks. Lisaks võivad pooled tuua välja kõik tegurid, mis on asja konkurentsianalüüsiks olulised (turu kattuvus, vertikaalintegratsioon jne).

⁽³⁰⁾ Vt M.2738 *GE/Unison* koondumisasja raames seitsme liikmesriigi esitatud ühist esildist komisjonile tehingu kohta, mis mõjutab kogu maailma turgusid ning M.2698 *Promatech/Sulzer* koondumisasja raames seitsme liikmesriigi esitatud ühist esildist komisjonile tehingu kohta, mis mõjutab kogu Lääne-Euroopat; samuti vt lõiget 11 dokumendis pealkirjaga "Principles on the application, by National Competition Authorities within the ECA network, of Article 22 of the EC Merger Regulation", mille on avaldanud Euroopa Konkurentsi Ametkonnad (ECA).

29. Komisjonil on paremad võimalused tehingute uurimiseks (sealhulgas uurimine, hindamine ja võimalikud parandusmeetmed), mis mõjutavad konkurentsi mitme riigi või piirkonna turgudel, mis asuvad erinevates liikmesriikides⁽³¹⁾. Tõenäoliselt on komisjonil sellistel koondumisasjade puhul uurimise läbiviimiseks paremad võimalused, sest on soovitav, et uurimine oleks erinevate riikide jaoks ühtne ja tõhus; et kasutaks asjakohaseid uurimisvolitusi ning et võimalike konkurentsiprobleemide tekkimisel kohaldataks asjaomaseid parandusmeetmeid.
30. Sarnaselt eespool nimetatud artikli 4 lõikega 4 sõltub üleandmise sobilikkus sellise tehingu puhul, mis mõjutab oluliselt konkurentsi siseriiklikul turul, kuid võib tuua kaasa ka piiriüleseid muutusi, selle asjaga seotud konkreetsetest asjaoludest. Kuna nii komisjonil kui ka liikmesriigil oleksid võrdsed võimalused uurimise läbiviimiseks, peaks sellise koondumisasja üleandmise kohta jätma ulatusliku otsustusvabaduse.
31. Samuti tuleks kaaluda niipalju kui võimalik, kas komisjonil on olemas kõik vajalikud oskused ja teadmised tehingu asjakohaseks uurimiseks, arvestades eelkõige selliseid tegureid nagu eriteadmised või eelnev kogemus asjaomases sektoris. Mida suurem on tõenäosus, et koondumine mõjutab konkurentsi väljaspool asjaomast liikmesriiki, seda suurem on tõenäosus, et komisjonil on olemas paremad võimalused uurimise läbiviimiseks, eelkõige tänu oma uurimise ja täidesaatvatele volitustele.
32. Lõpuks võivad koondumises osalejad viidata sellele, et vaatamata selgele mõju puudumisele konkurentile on olemas mõjuvad põhjused asja komisjonile uurimiseks andmiseks, võttes eelkõige arvesse selliseid tegureid nagu mitmekordsete liikmesriikide teatamistega seotud kulud ja viivitused⁽³²⁾.

Üleandmised pärast teatamist

Juhtumi üleandmine komisjonilt liikmesriikidele vastavalt artiklile 9

33. Artiklis 9 on sätestatud liikmesriigile, kes soovib taotleda juhtumi üleandmist pärast sellest komisjonile teatamist, kaks võimalust. Vastavalt artikli 9 lõike 2 punktid a ja b.

Artikli 9 lõike 2 punkt a

Juriidilised nõuded

34. Et juhtumit saaks liikmesriigile või—riikidele anda üle vastavalt artikli 9 lõike 2 punktile a, peavad olema täidetud järgmised tingimused:
- i) koondumine ähvardab oluliselt mõjutada konkurentsi turul, ja
 - ii) asjaomane turg asub *taotluse esitanud liikmesriigis* ning sellel on *kõik konkreetse turu tunnused*.
35. *Esimese kriteeriumi* puhul peab taotluse esitanud liikmesriik tõestama, et esialgse analüüsi põhjal on alust väita, et on olemas reaalne oht koondumise kahjustava olulise mõju kohta konkurentile ning seetõttu vajab see põhjalikku uurimist. Sellised esialgsed märgid võivad olla esimesteks tõestuselementideks konkurentsi kahjustava mõju kohta, kuid need ei piira lõpliku uurimise tulemusi.

⁽³¹⁾ Sellise juhtumiga võib olla tegemist seoses tehingutega, kus sellest mõjutatud turud on ühe riigi (või konkurentsi hindamise tähenduses isegi piirkonna turud), kuid vaatamata selle iseloomustavad neid üldtuntud üleeuroopalised või rahvusvahelised kaubamärgid, ühised üleeuroopalised või rahvusvahelised intellektuaalomandi õigused või tsentraliseeritud tootmine või turustamine: vähemalt sellises ulatuses, kus tsentraliseeritud tootmine või turustamine võiksid mõjutada parandusmeetmeid.

⁽³²⁾ Vt ühinemismääruse põhjendusi 12 ja 16.

36. Teise kriteeriumi puhul peab liikmesriik tõestama, et geograafilised turud, mida mõjutab tehing lõikes 35 kirjeldatud viisil, on riigi või piirkondliku ulatusega ⁽³³⁾.

Muud tegurid, mida tuleb arvesse võtta

37. Lisaks juriidiliste nõuete kontrollimisele tuleks juhtumi üleandmise asjakohasuse hindamisel võtta arvesse ka muid tegureid. See hõlmab eespool nimetatud juhtpõhimõtete kohaldamise uurimist ning eelkõige selle uurimist, kas konkurentsiasutusel või – asutustel, kes taotlevad asja üleandmist, on parimad võimalused kõnealuse koondumisasja uurimiseks. Seega peaks enne uurima, missuguses geograafilises piirkonnas mõjutaks koondumine konkurentsi ning kui pädev SKA asja uurimiseks on. (Vt eespool lõikeid 19–23)

Artikli 9 lõike 2 punkt b

Juriidilised nõuded

38. Et koondumisasja liikmesriigile või –riikidele vastavalt artikli 9 lõike 2 punktile b üle anda, peavad olema täidetud järgmised juriidilised nõuded:
- i) koondumine mõjutab konkurentsi turul ja
 - ii) kõnealune turg asub asjaomases liikmesriigis, omab kõiki konkreetse turu omadusi ning ei moodusta ühisturu olulist osa.
39. Esimese kriteeriumi puhul peab taotluse esitanud liikmesriik tõestama, et esialgse analüüsi põhjal mõjutab koondumine konkurentsi turul. Esialgsed näitajad võivad olla esimesteks tõestuselementideks võimaliku kahjuliku mõju kohta, kuid need ei mõjuta lõplikku uurimist.
40. Teise kriteeriumi puhul peab taotluse esitanud liikmesriik tõestama mitte ainult seda, et turg, kus konkurentsi lõikes 38 toodud viisil mõjutatakse moodustab liikmesriigis konkreetse turu, vaid ka seda, et kõnealune turg ei moodusta olulist osa ühisturust. Seejuures ilmneb varasemale praktikale ja kohtulahenditele ⁽³⁴⁾ tuginedes, et sellised olukorrad piirduvad tavaliselt liikmesriigisiseste kitsa geograafilise ulatusega turgudega.

⁽³³⁾ Vt komisjoni teatist asjaomase turu mõiste määratlemise kohta ühenduse konkurentsioiguse kohaldamisel (EÜT C 372, 9.12.1997, lk 5).

⁽³⁴⁾ Vt komisjoni poolt artikli 9 lõike 2 punkt b alusel liikmesriikide pädevusse suunatud juhtumeid M.2446, *Govia/Connex South Central* koondumisasja puhul, kus tehing mõjutas konkurentsi konkreetsetel raudteeliinidel London/Gatwick-Brightoni piirkonnas Ühendkuningriigis; M.2730, *Connex/DNVBVG* koondumisasja puhul, kus tehing mõjutas konkurentsi kohaliku ühistranspordi valdkonnas Riesa piirkonnas (Saksimaa, Saksamaa); ning M.3130, *Arla Foods/Express Diaries* koondumisasja puhul, kus tehing mõjutas konkurentsi kojutoimetamisteenuse osutamiseks varutava pudelipiima turul Londoni, Yorkshire ja Lancashire piirkonnas Ühendkuningriigis. Et määratleda mitteolulise ühisturu osa mõistet, võib juhiseid saada EÜ asutamislepingu artikli 82 kohaldamisega seotud kohtulahenditest. Seoses sellega on Euroopa Kohus üsna laialt piiritletud olulise ühisturu osa mõiste, seostades selle muuhulgas empiiriliste tõenditega. Kohtulahendites võib näiteks leida põhiliselt praktilistel kriteeriumidel põhinevaid näitajaid nagu "antud kauba tootmise mudelid ja kogused ning tarbimine, samuti müüjate ja ostjate harjumused ja majanduslikud võimalused", vt juhtumit 40/73, *Suiker Unie/Commission*, 1975, ECR 1663. Vt ka juhtumit C-179/90, *Porto di Genova*, 1991, ECR 5889, kus Genova sadamat määratleti kui olulist osa ühisturust. Oma pretsedendiõiguses on kohus määratlenud, et mitu erinevat turgu koos võivad moodustada olulise osa ühisturust. Vt näiteks juhtumit C-323/93, *Centre d'insémination de la Crespelle*, lõiget 17, kus kohus otsustas "Käesoleval juhul, nõudes seemenduskeskuse haldamiseks ametliku loa olemasolu ja andes igale keskusele ainuõiguse ühe piirkonna teenindamiseks, andis riiklik seadusandlus seemenduskeskustele ainuõigused. Ettevõtetele eelistingimuste loomisega tekitatakse hulgaliselt üksiteisega piirnevaid territoriaalselt piiratud monopole, mis üheskoos katavad kogu liikmesriigi territooriumi ning saavutavad turgu valitseva seisundi, mida asutamislepingu artikli 86 tähenduses loetakse ühisturu oluliseks osaks".

41. Kui need tingimused on täidetud, on komisjon kohustatud koondumisasja üle andma.

Liikmesriikide poolt komisjonile taotluse esitamine vastavalt artiklile 22

Juriidilised nõuded

42. Et vähemalt üks liikmesriik võiks vastavalt artiklile 22 komisjonile taotluse esitada, peavad olema täidetud kaks juriidilist nõuet:
- i) koondumine mõjutab liikmesriikide vahelist kaubandust ja
 - ii) koondumine *ähvardab oluliselt mõjutada konkurentsiga taotleva liikmesriigi või taotlevate liikmesriikide territooriumil*.
43. *Esimese kriteeriumi* puhul vastab koondumine antud tingimustele sel määral, kuivõrd ta võib selgelt mõjutada liikmesriikide vahelise kaubanduse struktuuri ⁽³⁵⁾.
44. *Teise kriteeriumi* puhul peab/peavad liikmesriik/liikmesriigid vastavalt artikli 9 lõike 2 punktile a näitama, et esialgse analüüsi alusel ähvardab koondumine oluliselt mõjutada konkurentsiga ning vajab seega hoolikat läbivaatamist. Esialgsed näitajad võivad olla esimesteks tõestuselementideks võimaliku kahjuliku mõju kohta, kuid need ei mõjuta lõplikku uurimist.

Muud tegurid, mida tuleb arvesse võtta

45. Kuna teatamisjärgsed koondumisasjade üleandmised komisjonile võivad kaasa tuua lisakulutusi ja viivitusi ühinevatele ettevõtjatele, tuleks neid üldjuhul piirata juhtumitega, mis kujutavad endast tõelist ohtu liikmesriikide vahelisele konkurentsile ja kaubandusele ning kui tundub, et nende käsitlemine on kõige tulemuslikum ühenduse tasandil ⁽³⁶⁾. Vastavalt artiklile 22 komisjonile taotluse esitamiseks on sobivaimad järgnevad juhtumid:
- juhtumid, mille puhul tekivad tõsised konkurentsiprobleemid vähemalt ühel geograafilisi riigipiire ületaval turul, või kui mõni potentsiaalselt mõjutatav turg ületab liikmesriigi piire ning koondumise põhiline majanduslik mõju on selle turuga seotud.
 - juhtumid, mille puhul tekivad tõsised konkurentsiprobleemid mitmel siseriiklikul või väiksemal turul erinevates liikmesriikides ning mille puhul peetakse soovitavaks juhtumi ühtset käsitlemist (võimalike parandusmeetmete, aga mõningatel juhtudel ka uurimise läbiviimise osas) juhul kui koondumise põhiline majanduslik mõju on nende turgudega seotud.

III. ÜLEANDMISSÜSTEEMI TOIMIMINE

A. ÜLEVAADE ÜLEANDMISSÜSTEEMIST

46. Ühinemismäärusega nähakse ette üleandmissüsteemi toimimise asjakohased õiguslikud eeskirjad. Artikli 4 lõigete 4 ja 5 ning artiklite 9 ja 22 eeskirjades sätestatakse üksikasjalikult erinevad vajalikud meetmed juhtumi suunamiseks komisjoni pädevusest liikmesriikide pädevusse ja vastupidi.

⁽³⁵⁾ Vt võrdluseks ka komisjoni teatist suunistest asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sisalduva kaubanduse mõjutamise kohta (ELT C 101, 27.4.2004, lk 81).

⁽³⁶⁾ Vt juhtumit M.2738 *GE/Unison*, mille puhul seitse liikmesriiki andsid komisjonile üle koondumisasja, mis mõjutas ülemaailmset turgu, samuti juhtumit M.2698 *Promatech/Sulzer*, mille puhul seitse liikmesriiki andsid ühiselt komisjonile üle koondumisasja, mis mõjutas Lääne-Euroopa turgu; vt ka Euroopa konkurentsiasutuse (ECA) välja antud dokumenti *Ühinemismääruse artikli 22 kohaldamise põhimõtted Euroopa konkurentsiasutuste võrgustikku kuuluvate riiklike konkurentsiasutuste poolt*, lõige 11.

47. Kõikide nelja asjakohase sättega kehtestatakse iseseisev mehhanism teatud liiki koondumisasjade üleandmiseks. Neid sätteid võib liigitada järgmiselt:
- a) Teatamiseelsed üleandmised:
 - i) komisjonilt liikmesriigile (artikli 4 lõige 4)
 - ii) liikmesriikidelt komisjonile (artikli 4 lõige 5)
 - b) Teatamisjärgsed üleandmised:
 - i) komisjonilt liikmesriikidele (artikkel 9)
 - ii) liikmesriikidelt komisjonile (artikkel 22)
48. Käesoleva teatise I lisas toodud skeemid esitavad graafiliselt artikli 4 lõigetega 4 ja 5 ning artiklitega 9 ja 22 sätestatud üleandmismehhanismi erinevaid toiminguid.

Koondumisasja üleandmine enne koondumisest teatamist

49. Koondumisasja üleandmist enne koondumisest teatamist võivad taotleda ainult asjaomased ettevõtjad⁽³⁷⁾. Asjaomased ettevõtjad peavad kontrollima, kas koondumine vastab artikli 4 lõikes 4 määratletud kriteeriumidele (koondumine on ühenduse seisukohalt oluline, kuid võib oluliselt mõjutada konkurentsi liikmesriigis asuval turul) või artikli 4 lõikes 5 määratletud kriteeriumidele (koondumine ei ole ühenduse seisukohalt oluline, aga seda võib läbi vaadata vähemalt kolme liikmesriigi siseriiklike konkurentsiseaduste alusel). Asjaomased ettevõtjad võivad seejärel otsustada esitada komisjonile põhjendatud ettepaneku (vorm RS) asja üleandmise kohta komisjoni pädevusse või komisjoni pädevusest ülevõtmise kohta. Komisjon edastab selle ettepaneku viivitamata kõigile liikmesriikidele. Menetluse ülejäänud osa on artikli 4 lõikes 4 ja artikli 4 lõikes 5 erinev.

— Artikli 4 lõike 4 kohaselt võib/vad asjaomane/sed liikmesriik/riigid⁽³⁸⁾ 15 tööpäeva jooksul alates ettepaneku kättesaamisest teatada, kas nad on koondumisasja üleandmise taotlusega nõus. Kui liikmesriik ei vasta, loetakse, et ta nõustub ettepanekuga⁽³⁹⁾. Kui asjaomane liikmesriik või liikmesriigid nõustub/vad koondumisasja üleandmisega, on komisjonil veel umbes 10 tööpäeva aega (25 tööpäeva alates vormi RS laekumisest komisjonile) võtta vastu otsus koondumisasja üleandmise kohta. Komisjoni vaikimist loetakse nõustumiseks. Kui komisjon on nõus, antakse koondumisasi vastavalt asjaomaste ettevõtjate taotlusele tervikuna (või osaliselt) üle ühe või mitme liikmesriigi pädevusse. Kui koondumisasi üle antakse, kohaldab asjaomane liikmesriik üleantud osa suhtes siseriiklikku õigust⁽⁴⁰⁾. Kohaldatakse artikli 9 lõikeid 6–9.

⁽³⁷⁾ Mõiste "asjaomased ettevõtjad" hõlmab ka "isikuid" artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses.

⁽³⁸⁾ Asjaomased liikmesriigid on vormis RS määratletud liikmesriigid, kellele koondumisasi taotluse rahuldamise korral üle antakse.

⁽³⁹⁾ See mehhanism on kõikide ühinemismääruses sätestatud üleandmismenetluste põhiline tunnus. Mehhanismi võib nimetada "nõustuvaks vaikimiseks" või vastuseisu puudumiseks: see tähendab, et kui komisjon või liikmesriik otsust ei tee, loetakse seda positiivseks otsuseks. Seda mehhanismi kasutati juba määruse (EMÜ) nr 4064/89 artikli 9 lõikes 5. Nüüd sisaldub ta artikli 4 lõikes 4 (teine ja neljas lõik), artikli 4 lõikes 5 (neljas lõik), artikli 9 lõikes 5, artikli 22 lõike 3 esimese lõigu viimases lauses. Nõustuva vaikimise mehhanismi ei kohaldata siiski artikli 22 lõike 2 kohaselt liikmesriikide taotlusega ühinemise otsuste puhul.

⁽⁴⁰⁾ Artikli 4 lõige 4 lubab koonduvatel osapooltel taotleda koondumisasja osalist või täielikku üleandmist. Komisjon ja liikmesriigid peavad taotluse kas heaks kiitma või tagasi lükkama ja ei tohi seda teha osaliselt, näiteks võttes koondumisasja üle ainult osaliselt, kui taotletakse koondumisasja üleandmist tervikuna. Koondumisasja osalisel üleandmisel kohaldab asjaomane liikmesriik siseriiklikku konkurentsioigust üleantud osale koondumisasjast. Ülejäänud osale koondumisasjast kohaldatakse jätkuvalt tavalisel viisil ühinemismääruse sätteid, seega peavad asjaomased ettevõtjad vastavalt ühinemismääruse artikli 4 lõikele 1 teatama koondumise mitte-üleantud osast vormil CO. Seevastu juhul, kui koondumisasi antakse tervikuna üle liikmesriigi pädevusse, ei pea vastavalt artikli 4 lõikele 4 komisjonile sellest teatama. Seega komisjon koondumisasja läbi ei vaata. Asjaomane liikmesriik kohaldab kogu koondumisasja osas oma siseriiklikku õigust, ükski teine liikmesriik kõnealuse koondumise osas oma siseriiklikku õigust kohaldada ei saa.

- Artikli 4 lõike 5 kohaselt võivad asjaomased liikmesriigid⁽⁴¹⁾ 15 tööpäeva jooksul alates ettepaneku kättesaamisest teatada, kas nad on koondumisasja üleandmise taotlusega nõus. Selle ajavahe-
miku möödudes kontrollib komisjon, kas mõni liikmesriik, kelle pädevuses on vastava koondumi-
sasja läbivaatamine vastavalt siseriiklikule konkurentsioigusele, on väljendanud vastuseisu. Kui
ükski pädev liikmesriik vastuseisu väljendanud ei ole, loetakse koondumisasi ühenduse seisukohalt
oluliseks ja antakse seega üle komisjoni ainupädevusse. Sellisel juhul peavad osapooled teatama
komisjonile koondumisasjast kasutades vormi CO. Teisest küljest, kui üks või mitu pädevat liik-
mesriiki on väljendanud vastuseisu, teavitab komisjon viivitamatult kõiki liikmesriike ja asja-
omaseid ettevõtjaid vastuseisust ja üleandmismenetlus peatatakse. Sellisel juhul peavad pooled
lähtuma kehtivatest siseriiklikest teatamiseeskirjadest.

Koondumisasja üleandmine pärast koondumisest teatamist

50. Vastavalt artikli 9 lõikele 2 ja artikli 22 lõikele 1 algatavad koondumisasjade üleandmisi pärast koon-
dumisest teatamist liikmesriigid kas omal algatusel või järgides komisjoni üleskutset lähtuvalt artikli 9
lõikest 2 ja artikli 22 lõikest 5. Menetlused on erinevad sõltuvalt sellest, kas tegemist on koondumi-
sasja ülevõtmisega komisjonilt või üleandmisega komisjonile.

- Artikli 9 kohaselt võib liikmesriik taotleda, et komisjon annaks talle tervikuna või osaliselt üle
ühenduse seisukohalt olulise koondumisasja, mis ähvardab oluliselt mõjutada konkurentsi selle
liikmesriigi konkreetset turul (artikli 9 lõike 2 punkt a), või mis mõjutab sellist konkreetset turgu,
mis ei moodusta ühisturu olulist osa (artikli 9 lõike 2 punkt b). Taotlus tuleb esitada 15 tööpäeva
jooksul pärast kuupäeva, kui liikmesriik on kätte saanud vormi CO koopia. Komisjon peab kõige-
pealt kontrollima, kas vastavad juriidilised nõuded on täidetud. Seejärel võib ta otsustada, kas
juhtum tervikuna või osaliselt üle anda. Juhul, kui üleandmistootlus on tehtud lähtuvalt artikli 9
lõike 2 punktist b, peab komisjon (st tal puudub võimalus valida) juhtumi üle andma, kui juriidi-
lised nõuded on täidetud. Otsus tuleb vastu võtta 35 tööpäeva jooksul pärast koondumisest teata-
mist või 65 tööpäeva jooksul, kui menetluse on algatanud komisjon⁽⁴²⁾. Kui koondumisasi on üle
antud, kohaldab asjaomane liikmesriik siseriiklikku konkurentsioigust, mille suhtes kehtivad ainult
artikli 9 lõige 6 ja artikli 9 lõige 8.

- Artikli 22 kohaselt võib liikmesriik taotleda, et komisjon vaataks läbi koondumisasja, mis ei ole
ühenduse seisukohalt oluline, kuid mõjutab liikmesriikide vahelist kaubandust ja ähvardab oluliselt
mõjutada konkurentsi tema territooriumil. Taotlus tuleb esitada 15 tööpäeva jooksul alates
kuupäevast, mil koondumisest siseriiklikult teatati, või kui teatamist ei nõuta, asjaomasele liikmes-
riigile muul viisil "teatavaks tehti"⁽⁴³⁾. Komisjon edastab taotluse kõigile liikmesriikidele. Igal liik-
mesriigil on õigus alge taotlusega ühineda⁽⁴⁴⁾ 15 tööpäeva jooksul alates kuupäevast, mil ta sai
koopia algse taotlusest. Kõigi siseriiklike koondumisega seotud tähtaegade kulg peatatakse, kuni
on otsustatud, kus koondumisasi läbi vaadatakse. Liikmesriik võib siseriiklikke tähtaegu uuesti

⁽⁴¹⁾ St liikmesriigid, kes, juhul kui asja üle ei anta, on pädevad koondumisasja siseriikliku konkurentsioiguse alusel läbi
vaatama. Mõiste kohta "pädev koondumisasja läbi vaatama" vt B osa 5 punkti.

⁽⁴²⁾ See kehtib juhtumite puhul, kus komisjon võtab 65 tööpäeva jooksul ettevalmistavaid meetmeid, vt artikli 9 lõike 4
punkti b ja artikli 9 lõiget 5.

⁽⁴³⁾ Mõistet "teatavaks tegema", mis tuleneb artikli 22 sõnastusest, tuleb antud kontekstis mõista kui piisava teabe saamist
vastavalt artiklile 22 üleandmistootluse tegemiseks vajalike kriteeriumide olemasolu kohta esialgse hindamise läbivi-
miseks.

⁽⁴⁴⁾ Tuleb märkida, et vastavalt artiklile 22 võib liikmesriik alge taotlusega ühineda isegi juhul, kui talle ei ole koandu-
misest veel teatatud. Liikmesriigid ei saa seda siiski teha juhul, kui nad ei ole veel saanud koonduvatelt osapooltelt
vajalikku teavet ajaks, kui komisjon teavitab neid teise liikmesriigi poolt esitatud esildisest. Olenemata sellest, kas
liikmesriik on suuteline võtma ühendust koonduvate osapooltega, et kontrollida, kas ta on pädev teatavat tehingut
üle vaatama, soovitatakse osapooltel tungivalt teavitada võimaluse korral kõiki pädevaid liikmesriike üheaegselt.

rakendada enne 15 tööpäevase ajavahemiku möödumist teavitades komisjoni ja ühinevaid pooli, et ta ei soovi taotlusega ühineda. Hiljemalt 10 tööpäeva jooksul pärast 15 tööpäeva pikkuse ajavahemiku möödumist peab komisjon otsustama, kas vaadata koondumisasi vastavalt liikmesriigi/liikmesriikide taotlusele läbi. Kui komisjon võtab koondumisasja oma pädevusse, lõpetatakse vastavas/vastavates liikmesriigis/liikmesriikides siseriiklik menetlus ja komisjon menetleb juhtumit taotluse esitanud liikmesriikide nimel vastavalt ühinemismääruse artikli 22 lõikele 4 ⁽⁴⁵⁾. Taotlusega mitteühinenud liikmesriigid võivad jätkuvalt kohaldada siseriiklikku õigust.

51. Teatise järgmine osa keskendub süsteemi üksikasjadele, eesmärgiga anda täpsemaid juhiseid ettevõtjatele, kes plaanivad üleandmistootluse esitamist enne koondumisest teatamist, või ettevõtjatele, kes osalevad tehingus, mis võidakse üle anda pärast koondumisest teatamist.

B. ÜLEANDMISMEHHAANISMI ÜKSIKASJAD

52. Teatise käesolev osa annab juhiseid ühinemismääruse artikli 4 lõikes 4, artikli 4 lõikes 5 ja artiklites 9 ja 22 sätestatud üleandmissüsteemi toimimise teatud aspektide kohta.

1. Konkurentsiasutuste võrgustik

53. Ühinemismääruse artikli 19 lõikes 2 on sätestatud, et komisjon kohaldab ühinemismääruses sätestatud menetlusi tihedas ja pidevas koostöös liikmesriikide pädevate asutustega (SKAKoostöö ja dialoog komisjoni ja SKAde ja SKAde endi vahel on erilisel oluline koondumisasjade puhul, mille suhtes kehtib ühinemismäärusega sätestatud üleandmissüsteem.
54. Vastavalt ühinemismääruse põhjendusele 14 peaksid komisjon ja SKAd moodustama ühise ametivõimude võrgustiku, rakendades tihedas koostöös oma vastavat pädevust, kasutades tõhusat teavitamis- ja konsulteerimiskorda, et tagada asja arutamine kõige pädevamas asutuses, pidades silmas subsidiaarsuse põhimõtet ning vajadust vältida, niipalju kui võimalik, konkreetsest koondumisest mitmekordselt teatamist.
55. Võrgustik peaks kindlustama koondumisasjade tulemusliku üleandmise vastavalt eespool II osas kirjeldatud põhimõtetele. See hõlmab kaasaaitamist koondumisasja teatamiseelse üleandmise mehhanismi tõrgeteta toimimisele ja loob süsteemi, kus potentsiaalsed taotlused koondumisasja üleandmiseks pärast koondumisest teatamist saavad prognoositavuse piires teatavaks niipea kui võimalik ⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Kui komisjon vaatab koondumisasja läbi ühe või mitme liikmesriigi nimel vastavalt artiklile 22, võib ta võtta vastu kõik ühinemismääruse artiklites 6 ja 8 nimetatud sisulised otsused. See on sätestatud ühinemismääruse artikli 22 lõikes 4. Tuleb märkida, et komisjon vaatab koondumisasja läbi liikmesriikide taotluse alusel ja taotluse esitanud liikmesriikide nimel. Seetõttu tuleks seda artiklit tõlgendada kui nõudmist, et komisjon hindaks koondumise mõju nimeetatud liikmesriikide territooriumil. Komisjon ei hinda koondumise mõju nende liikmesriikide territooriumil, kes ei ole taotlusega ühinenud, va juhtudel kui see on vajalik koondumise mõju hindamiseks taotluse esitanud liikmesriikide territooriumil (näiteks kui geograafiline turg on laiem kui taotluse esitanud liikmesriigi/riikide territoorium/id).

⁽⁴⁶⁾ Eelnevat teavet võimalikust üleandmistootlusest võib komisjon arvesse võtta mitteheakskiitvava otsuse tegemisel taotlusele erandi tegemiseks ühinemismääruse artikli 7 lõikest 3 tuleneva koondumise peatamise osas.

56. Vastavalt artikli 4 lõikele 4 ja artikli 4 lõikele 5 edastab komisjon "viivitamatult" asjaosaliste ettevõtjate põhjendatud taotlused ⁽⁴⁷⁾. Komisjon püüab edastada sellised dokumendid ühe tööpäeva jooksul pärast nende saamist või väljastamist. Võrgustikusiseselt vahetatakse teavet sõltuvalt asjaoludest mitmesugusel viisil: e-posti, posti, kulleri, faksi või telefoni teel. Tuleb märkida, et tundliku või konfidentsiaalse teabe vahetamiseks kasutavad kontaktisikud turvalist e-posti või muid turvalisi sidevahendeid.
57. Kõik võrgustiku liikmed, sealhulgas komisjon ja kõik liikmesriikide pädevad asutused, nende ametnikud, teenistujad ja teised kõnealuste asutuste järelevalve all töötavad isikud ning liikmesriikide muude asutuste ametnikud ja avalikud teenistujad, on vastavalt ühinemismääruse artiklile 17 seotud ametisaladuse hoidmise kohustusega. Nad ei avalda ühinemismääruse kohaldamise tulemusena saadud mitteavalikku teavet muidu, kui teabe edastanud füüsilise või juriidilise isiku nõusolekul.
58. Võrgustikusisene konsulteerimine ja teabevahetus on seotud riigiasutustega ega muuda ühenduse või siseriiklikust õigusest tulenevates äriühingute õigustes ja kohustustes. Iga konkurentsiasutus vastutab täielikult tema menetluses oleva juhtumi nõuetekohase menetlemise tagamise eest.

2. Teatamiseelse üleandmissüsteemi käivitamine; taotlejate poolte esitatav teave

59. Et tagada üleandmissüsteemi tõrgeteta ja kiire toimimine, on väga oluline, et koondumist taotlejad pooled esitaksid vajaduse korral alati õigeaegselt ja tõhusaival viisil täieliku ja täpse teabe. Juriidilised nõuded esitatava teabe kohta ja ebaõige, mittetäieliku või eksitava teabe esitamise tagajärjed on sätestatud ühinemismääruses, ühinemismääruse rakenduseeskirjade määruses (EÜ) nr 802/2004 ja vormis RS ⁽⁴⁸⁾.
60. Vormis RS on sätestatud, et kogu põhjendatud ettepanekus edastatav teave peab olema täpne ja täielik. Kui osapooled esitavad ebaõige või mittetäieliku teabe, on komisjoni pädevuses võtta vastu otsus vastavalt ühinemismääruse artikli 6 lõike 1 punktile a (kui uurimise käigus ilmneb, et pole suudetud täita artikli 4 lõike 5 tingimusi) või tühistada pärast artikli 4 lõike 5 kohast üleandmist artikli 6 või 8 põhjal vastuvõetud otsused vastavalt ühinemismääruse artikli 6 lõike 3 punktile a või artikli 8 lõike 6 punktile a. Pärast artikli 6 lõike 1 punktile a vastava otsuse vastuvõtmist või pärast otsuse tühistamist kohaldatakse tehingu suhtes jälle siseriiklikku konkurentsioigust. Kui artikli 4 lõikes 4 nimetatud ettepanek põhineb ebaõigel või mittetäielikul teabel, võib komisjon vastavalt artikli 4 lõikele 1 nõuda koondumisest teatamist. Lisaks on komisjoni pädevuses trahvide määramine vastavalt ühinemismääruse artikli 14 lõike 1 punktile a. Pooled peaksid olema teadlikud ka asjaolust, et kui koondumisasi on üle antud tuginedes vormis RS esitatud ebaõigele või mittetäielikule teabele, võivad komisjon ja/või liikmesriigid kaaluda sellisel ebaõigel või mittetäielikul teabel põhineva teatamiseelse üleandmise teatamisjärgse taas-üleandmise taotlemist ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Tuleb märkida, et vastavalt ühinemismääruse artikli 19 lõikele 1 on komisjonil kohustus edastada liikmesriikide konkurentsiasutustele ka teatiste koopiad ja komisjonile edastatud või tema väljastatud oluliste dokumentide koopiad.

⁽⁴⁸⁾ Vorm RS on lisatud 7. aprilli 2004. aasta komisjoni määrusele (EÜ) nr 802/2004 millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (ELT L 133, 30.4.2004 lk 1).

⁽⁴⁹⁾ See oleks sobiv "parandusmeede" juhul, kui osapooled on esitanud ebaõiget või mittetäielikku teavet, millest ei sõltu artikli 4 lõike 5 tingimuste täitmine, ning mis saab komisjonile teatavaks uurimise käigus.

61. Vormil RS teavet esitades või üldiselt teatamiseelse üleandmise kohta taotlust tehes, ei ole ette nähtud ega vajalik, et asjaomased ettevõtted näitaks, et nende koondumine kahjustab konkurentsi⁽⁵⁰⁾. Siiski peavad nad andma võimalikult palju teavet, et selgelt näidata, kuidas koondumine vastab artikli 4 lõikega 4 ja artikli 4 lõikega 5 sätestatud asjakohastele juriidilistele nõuetele ning miks sobiks koondumisasjaga kõige paremini tegelema taotluses nimetatud konkurentsiasutus või asutus. Ühinemismääruses ei nõuta, et vormi RS esitamise asjaolu tuleks avaldada ja seda ei ole ka kavas. Seega võib teatamiseelse üleandmistootluse aluseks olla avalikustamata tehing.
62. Isegi kui vastavalt ühinemismääruse rakendusmäärusele (EÜ) nr 802/2004 komisjon võtab RS vorme vastu kõikides ametlikes ühenduse keeltes, soovitatakse asjaomastel kogu võrgustikule levitamiseks mõeldud teavet edastavatel ettevõtjatel tungivalt kasutada keelt, millest saaks aru kõik teabe adreksaadid. See lihtsustab selliste taotluste menetlemist liikmesriikides. Peale selle, kui on tegemist taotlusega koondumisasja üleandmiseks liikmesriigi või liikmesriikide pädevusse, soovitatakse pooltel tungivalt lisada taotlusele koopia selle/nende liikmesriigi/riikide keeles, kellele taotlus on suunatud.
63. Lisaks vormis RS määratletud juriidilistele nõuetele peavad asjaomased ettevõtjad olema nõudmisel valmis edastama lisateavet ning arutama koondumisasja komisjoni ja riiklike konkurentsiasutustega ausalt ja avameelselt, et võimaldada komisjonil ja riiklikel konkurentsiasutustel hinnata, kas kõnealune koondumine tuleks üle anda.
64. Toetatakse mitteametlikke kontakte ühelt poolt osapoolte vahel, et kaaluda teatamiseelse üleandmistootluse esitamist, ja teiselt poolt komisjoni ja liikmesriikide vahel, isegi pärast vormi RS esitamist. Komisjon tahab pakkuda mitteametlikke eeljuhiseid ettevõtjatele, kes soovivad vastavalt ühinemismääruse artikli 4 lõikele 4 ja artikli 4 lõikele 5 kasutada teatamiseelse üleandmise süsteemi⁽⁵¹⁾.

3. Koondumisasjad, mida võib üle anda

65. Vastavalt artikli 4 lõikele 5 ja artiklile 22 võib üle anda ainult selliseid koondumisasju, mis hõlmavad koondumisi ühinemismääruse artikli 3 tähenduses. Vastavalt artikli 4 lõikele 4 ja artiklile 9 võib üle anda ainult koondumisasju, mis kuuluvad asjaomaste siseriiklike koonduvaid ettevõtteid kontrollivate konkurentsiseaduste kohaldamisalasse⁽⁵²⁾.
66. Ühinemismääruse artikli 4 lõikele 4 ja artikli 4 lõikele 5 vastavad teatamiseelsed üleandmistootlused peavad puudutama koondumisi, mille kavad on piisavalt konkreetsed. Sellega seoses peab eksisteerima vähemalt asjaomaste ettevõtjate heauskne kavatsus koonduda või, avaliku pakkumise puhul, avalik teave vastava avaliku pakkumise korraldamise kava kohta⁽⁵³⁾.

4. Artikli 4 lõikes 4 ja artikli 4 lõikes 5 kirjeldatud mõiste “enne koondumisest teatamist”

67. Artikli 4 lõiget 4 ja artikli 4 lõiget 5 kohaldatakse ainult enne koondumisest teatamist.

⁽⁵⁰⁾ Vt ühinemismääruse põhjendust 16.

⁽⁵¹⁾ Koondumise peatamisele erandi tegemise taotlus vastavalt ühinemismääruse artikli 7 lõikele 3 ei oleks üldjuhul kooskõlas artikli 4 lõike 4 kohase teatamiseelse üleandmistootluse esitamise kavatsusega.

⁽⁵²⁾ Seevastu viidet “siseriiklikele konkurentsialastele õigusaktidele” artikli 21 lõikes 3 ja artikli 22 lõikes 3 tuleb mõista kogu siseriikliku konkurentsioigust hõlmavana.

⁽⁵³⁾ Vt ühinemismääruse põhjendust 34 ja artikli 4 lõiget 1.

68. Artikli 4 lõikes 4 sätestatakse, et “enne koondumisest teatamist lõike 1 tähenduses” võivad asjaomased ettevõtjad esitada komisjonile põhjendatud ettepaneku vormis üleandmistootluse (vorm RS). See tähendab, et tootluse võib esitada vaid juhul, kui artikli 4 lõike 1 kohast vormi CO esitatud ei ole.
69. Samuti sätestatakse artikli 4 lõikes 5, et tootluse võib esitada “enne pädevatele [siseriiklikele] asutustele teatamist”. See tähendab, et antud sätte kohaldamiseks ei pea koondumisest olema ametlikult teatatud ühelegi liikmesriigi asjaomasele ametiasutusele. Ametlik teatamine ükskõik kus ühenduses välistab asjaomaste ettevõtjate jaoks artikli 4 lõike 5 mehhanismi käivitamise. Komisjoni arvates ei tohiks tehingust siseriiklikul tasemel mitte-teavitamist artikli 4 lõike 5 kohase hõljumisaja jooksul karistada.

5. Mõisted “koondumine, mida võib läbi vaadata siseriiklike konkurentsiseaduste alusel” ja “pädev liikmesriik” artikli 4 lõikes 5

70. Artikli 4 lõige 5 võimaldab asjaomastel ettevõtjatel taotleda sellise koondumisasja teatamiseelset üleandmist, mis ei ole ühenduse seisukohalt oluline ning mida “võib läbi vaadata vähemalt kolme liikmesriigi siseriiklike konkurentsiseaduste alusel”.
71. Väljendi “mida võib läbi vaadata” ehk “läbivaadatav” all tuleks mõista koondumisasja, mis kuulub liikmesriigi pädevusse tema siseriikliku koondumisi käsitleva konkurentsiseaduse kohaselt. Koondumisest teatamine ei pea olema kohustuslik, st et siseriiklik õigus ei pea nõudma koondumisest teatamist⁽⁵⁴⁾.
72. Vastavalt artikli 4 lõike 5 kolmandale ja neljandale lõigule ei anta asja üle juhul, kui vähemalt üks liikmesriik, “kes on oma siseriikliku konkurentsiseaduse alusel pädev koondumise läbivaatamiseks”, on väljendanud vastuseisu. “Pädev” liikmesriik on liikmesriik, kus koondumisasi on läbivaadatav ja kellel on seega pädevus oma konkurentsiseaduse alusel koondumist läbi vaadata.
73. Vormi RS koopia saadetakse kõigile liikmesriikidele, mitte ainult nendele, kes on “pädevad” asja läbi vaatama, kuid artikli 4 lõike 5 kolmanda ja neljanda lõigu sätted kehtivad ainult “pädevate” liikmesriikide kohta. Vastavalt artikli 4 lõike 5 kolmandale lõigule võib “pädev” liikmesriik 15 tööpäeva jooksul alates põhjendatud ettepaneku kättesaamisest teatada, kas ta on asja üleandmise taotlusega nõus. Kui nad kõik nõus on, loetakse koondumine vastavalt artikli 4 lõike 5 viiendale lõigule ühenduse seisukohalt oluliseks. Seevastu, kui vastavalt artikli 4 lõike 5 neljandale lõigule vähemalt üks “pädev” liikmesriik väljendab vastuseisu, ei võeta koondumisasja üle ühegi liikmesriigi pädevusest.
74. Eelkirjeldatud mehhanismi arvesse võttes on artikli 4 lõike 5 tõrgeteta toimimiseks äärmiselt oluline, et kõik liikmesriigid, kus koondumisasja läbi vaadatakse ja kes on seega “pädevad” asja läbi vaatama, nõuetekohaselt kindlaks määrataks. Seetõttu nõuab vorm RS, et asjaomased ettevõtjad edastaksid piisavat teavet, et iga üksik liikmesriik saaks määrata, kas ta on või ei ole pädev koondumisasja oma siseriikliku konkurentsiseaduse alusel läbi vaatama.

⁽⁵⁴⁾ Isegi juhul, kui teatamine on *de jure* vabatahtlik, võivad osapooled tegelikult soovida koondumisest teatada või võidakse eeldada, et nad seda teevad.

75. Kui vorm RS on täidetud nõuetekohaselt, ei tohiks raskusi tekkida. Asjaomased ettevõtjad on nõuetekohaselt kindlaks määranud kõik liikmesriigid, kes on pädevad asja läbi vaatama. Raskusi võib tekkida olukorras, kus asjaomased ettevõtjad ei ole vormi RS nõuetekohaselt täitnud, või juhul, kui ei suudeta jõuda kokkuleppele, missugused liikmesriigid on "pädevad" koondumisasja üle vaatama.
- Liikmesriik, keda ei ole vormis RS määratletud kui "pädevat", võib vastavalt artikli 4 lõikele 5 (lõige 3) 15 tööpäeva jooksul teavitada komisjoni, et ta on "pädev" ja võib nagu ülejäänud "pädevad" liikmesriigid teatada, kas ta on asja üleandmise taotlusega nõus.
 - Samamoodi võib liikmesriik, keda vormis RS on määratletud kui "pädevat", vastavalt artikli 4 lõikele 5 (kolmas lõik) 15 tööpäeva jooksul teatada komisjonile, et ta ei ole "pädev". Sellisel puhul artikli 4 lõike 5 sätteid vastava liikmesriigi suhtes ei kohaldata.
76. Kui 15 tööpäeva pikkune ajavahemik on möödunud ja vastuseisu avaldatud ei ole, loetakse üleandmine kehtivaks. See kindlustab komisjoni ühinemismääruse artiklite 6 ja 8 kohaselt vastuvõetud otsuste kehtivuse pärast koondumisasja üleandmist vastavalt artikli 4 lõikele 5.
77. See ei tähenda siiski, et asjaomased ettevõtjad võiksid süsteemi kuritarvitada, edastades vormil RS hooletuse tõttu või tahtlikult ebaõiget teavet, sealhulgas selle kohta, kas koondumisasi tuleks üle vaadata liikmesriikides. Nagu punktis 60 märgitud, võib komisjon võtta meetmeid olukorra parandamiseks ja takistada selliseid rikkumisi. Asjaomased ettevõtjad peaksid olema teadlikud, et juhul, kui üleandmine on toimunud ebaõige või mittetäieliku teabe alusel, võib liikmesriik, kes arvab, et ta on pädev koondumisasjaga tegelema, kuid kellel polnud ebaõige teabe esitamise tõttu võimalust üleandmist takistada, nõuda üleandmist pärast koondumisest teatamist.

6. Otsustest teatamine ja nende avaldamine

78. Vastavalt artikli 4 lõikele 4 (neljas lõik), artikli 4 lõikele 5 (neljas lõik), artikli 9 lõikele 1 ja artikli 22 lõikele 3 (teine lõik) on komisjon kohustatud teatama kõigile liikmesriikidele ja asjaomastele ettevõtjatele oma nimetatud sätetest tulenevatest otsustest koondumisasjade üleandmise kohta.
79. Teave edastatakse asjaomastele ettevõtjatele kirja teel (või artikli 9 lõikest 1 ja artikli 22 lõikest 3 tulenevate otsuste puhul asjaomastele liikmesriikidele kirja teel). Kõik liikmesriigid saavad kirja koopia.
80. Asjaomaste otsuste avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* ei nõuta⁽⁵⁵⁾. Siiski tutvustab komisjon konfidentsiaalsusnõudeid arvesse võttes selliseid otsuseid piisavalt konkurentsi peadirektoraadi veebisaidil.

7. Artikli 9 lõige 6

81. Artikli 9 lõikega 6 sätestatakse, et kui komisjon annab koondumisasja vastavalt artikli 4 lõikele 4 või artikli 9 lõikele 3 üle liikmesriigile, peab asjaomane SKA tegelema juhtumiga "niipea kui võimalik". Järelikult peab asjaomane pädev asutus menetlema juhtumit siseriiklikust õigusest tulenevalt nii kiiresti kui võimalik.

⁽⁵⁵⁾ Vastavalt ühinemismääruse artiklile 20 nõutakse seda ainult artikli 8 lõigetest 1-6 ja artiklitest 14 ja 15 tulenevate otsuste puhul.

82. Lisaks sätestatakse artikli 9 lõikega 6, et liikmesriigi pädev asutus teavitab asjaomaseid ettevõtjaid “esialgse konkurentsianalüüsi tulemustest” ning “edasistest meetmetest”, kui neid on, 45 tööpäeva jooksul alates komisjoni poolsest üleandmisest või pärast siseriikliku koondumise teate kättesaamisest, kui seda nõutakse. Järelikult peaks 45 tööpäeva pärast üleandmist või koondumisest teatamist olema ühinevatel pooltel piisavalt teavet, et võimaldada mõista, millised võivad olla pädeva asutuse arvates esialgsed konkurentsiprobleemid ning saada teavet uurimise võimaliku ulatuse ja kestuse kohta. Asjaomane liikmesriik võib selle tähtaja edasi lükata ainult erandkorras, kui asjaomased ettevõtjad ei ole talle esitanud siseriikliku konkurentsioigusega ettenähtud vajalikku teavet.

IV. LÕPPMÄRKUSED

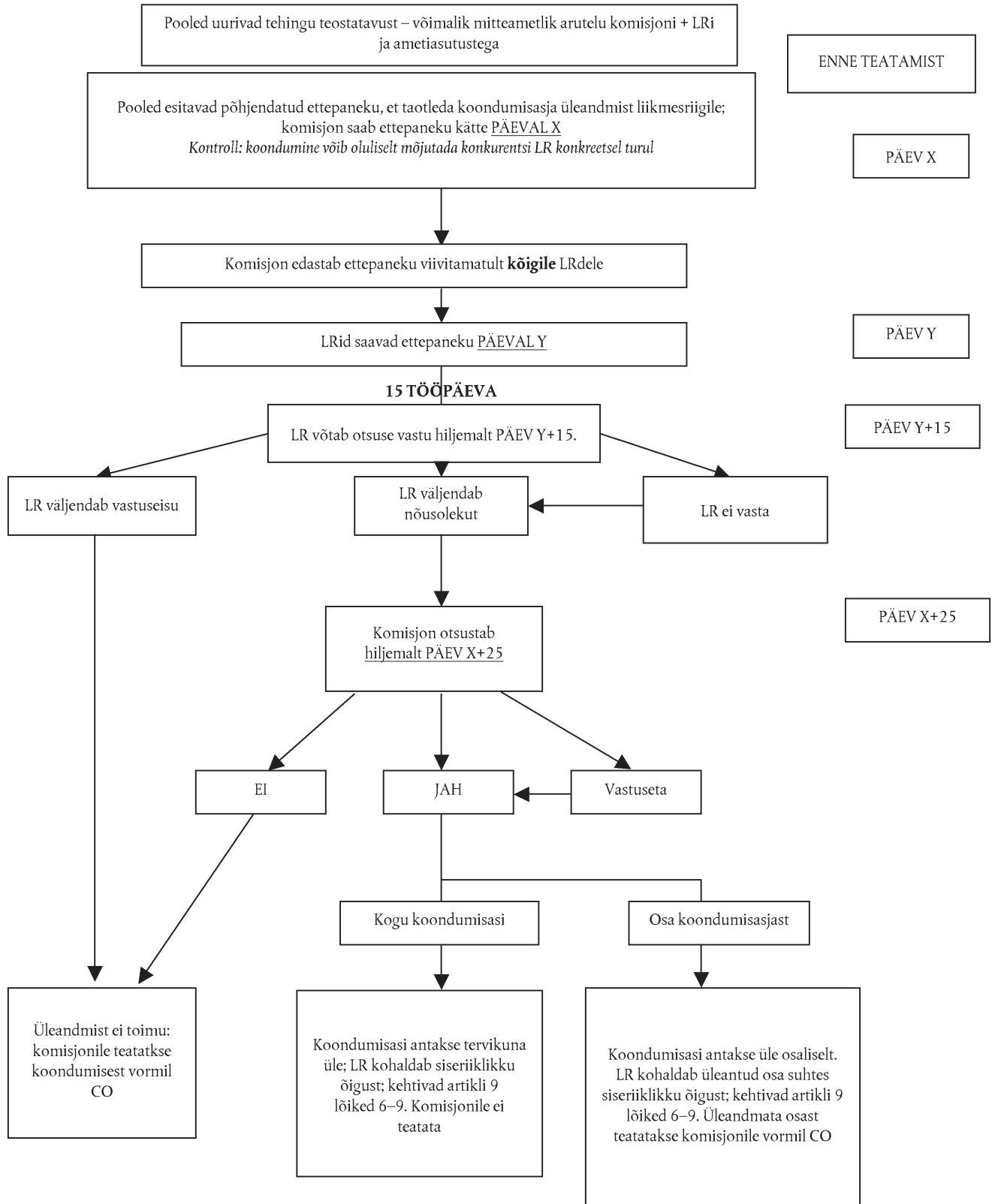
83. Käesolev teatis tuleb perioodiliselt üle vaadata, eriti pärast muutusi ühinemismääruse üleandmissätetes. Sellega seoses tuleks märkida, et vastavalt ühinemismääruse artikli 4 lõikele 6 peab komisjon esitama nõukogule 1. juuliks 2009 aruande artikli 4 lõike 4 ja artikli 4 lõike 5 kohaste teatamiseelsete üleandmissätete toimimise kohta.
84. Käesolev teatis ei piira kohaldatava asutamislepingu ja esimese astme kohtu ja Euroopa Kohtu õigusnormide tõlgendamist.
-

LISAD

ÜLEANDMISKEEMID

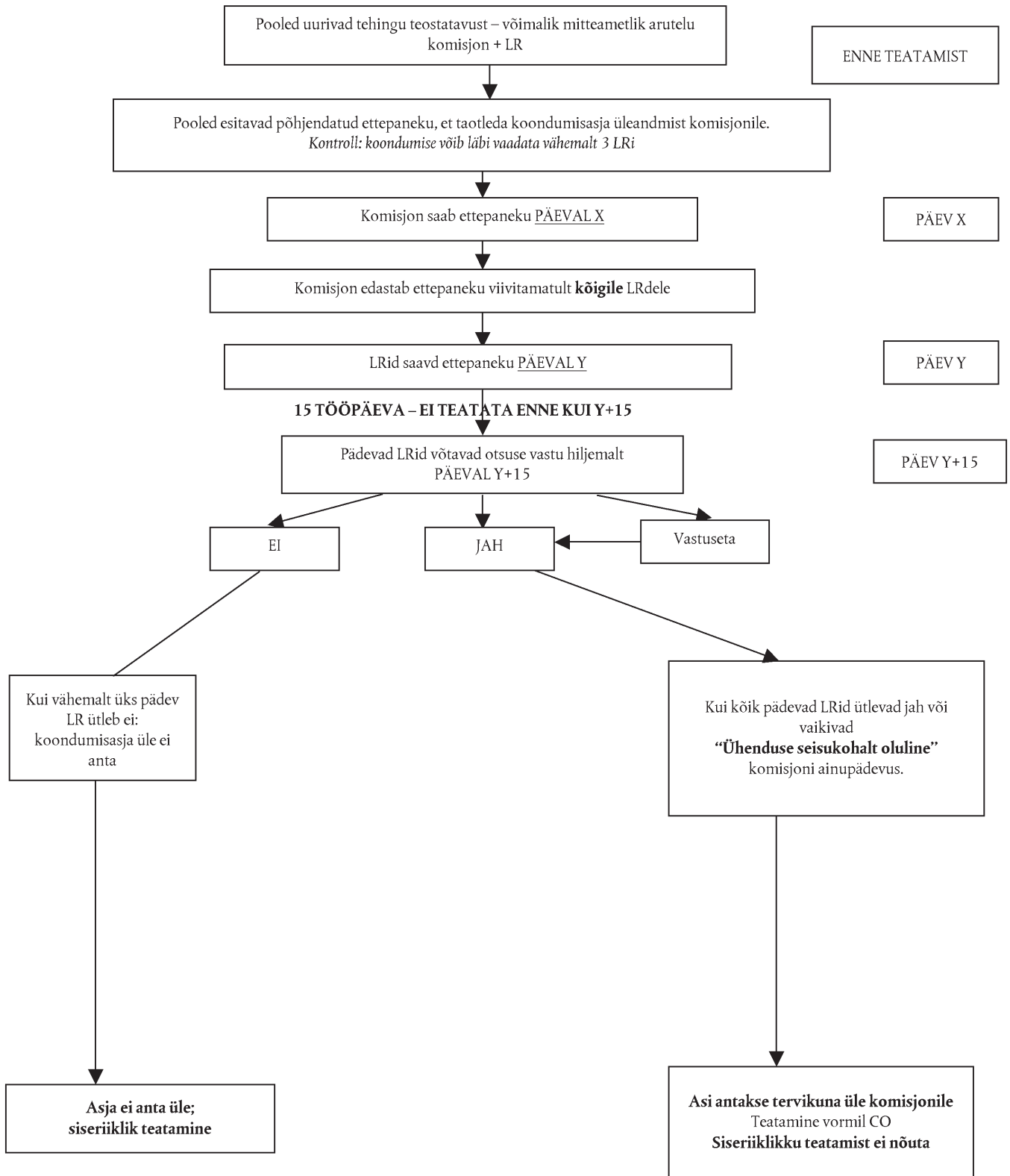
Artikli 4 lõige 4

Ühenduse seisukohalt oluline koondumine

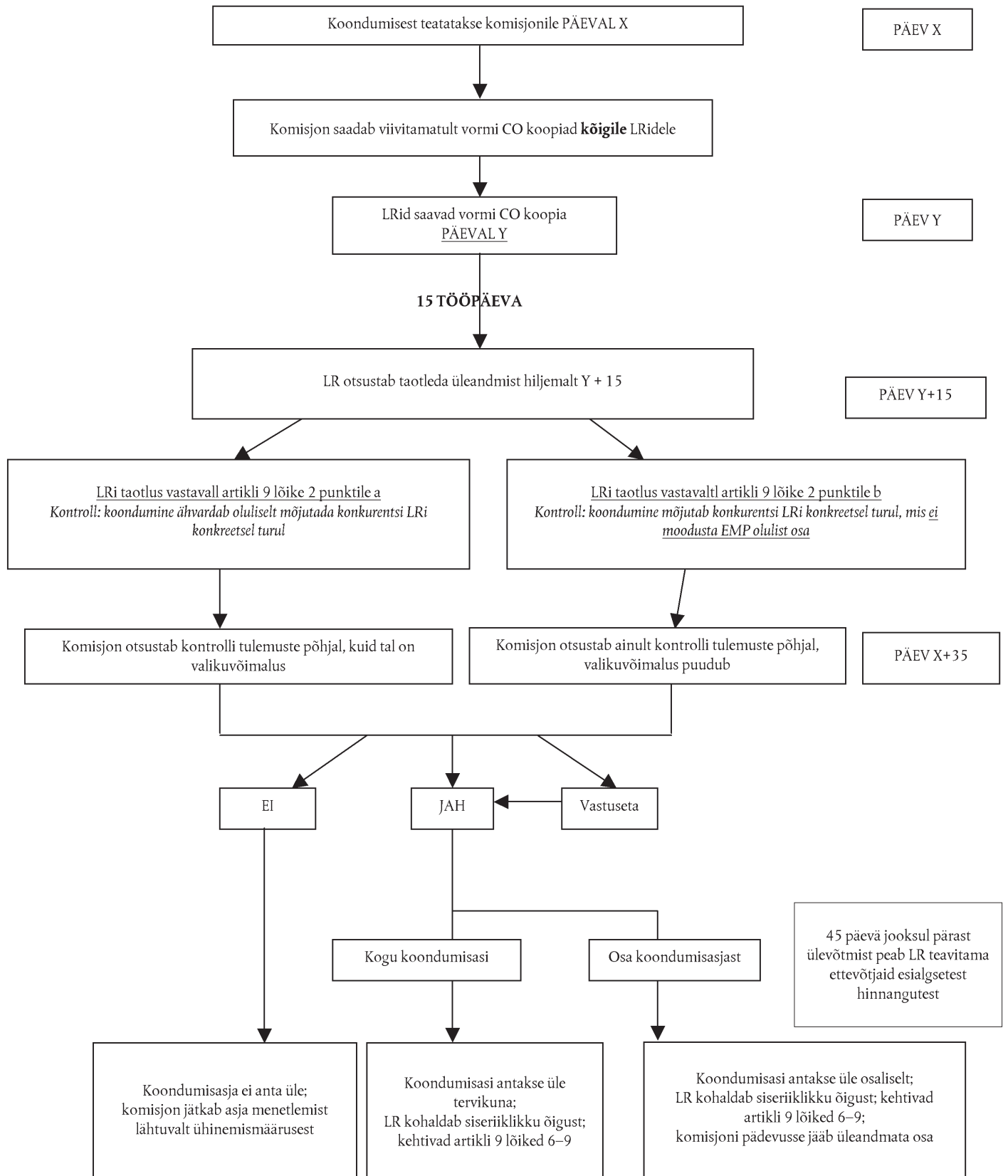
Artikli 4 lõige 5

Koondumine, mis ei ole ühenduse seisukohalt oluline mida võib läbi vaadata vähemalt kolme LRi siseriikliku õiguse alusel

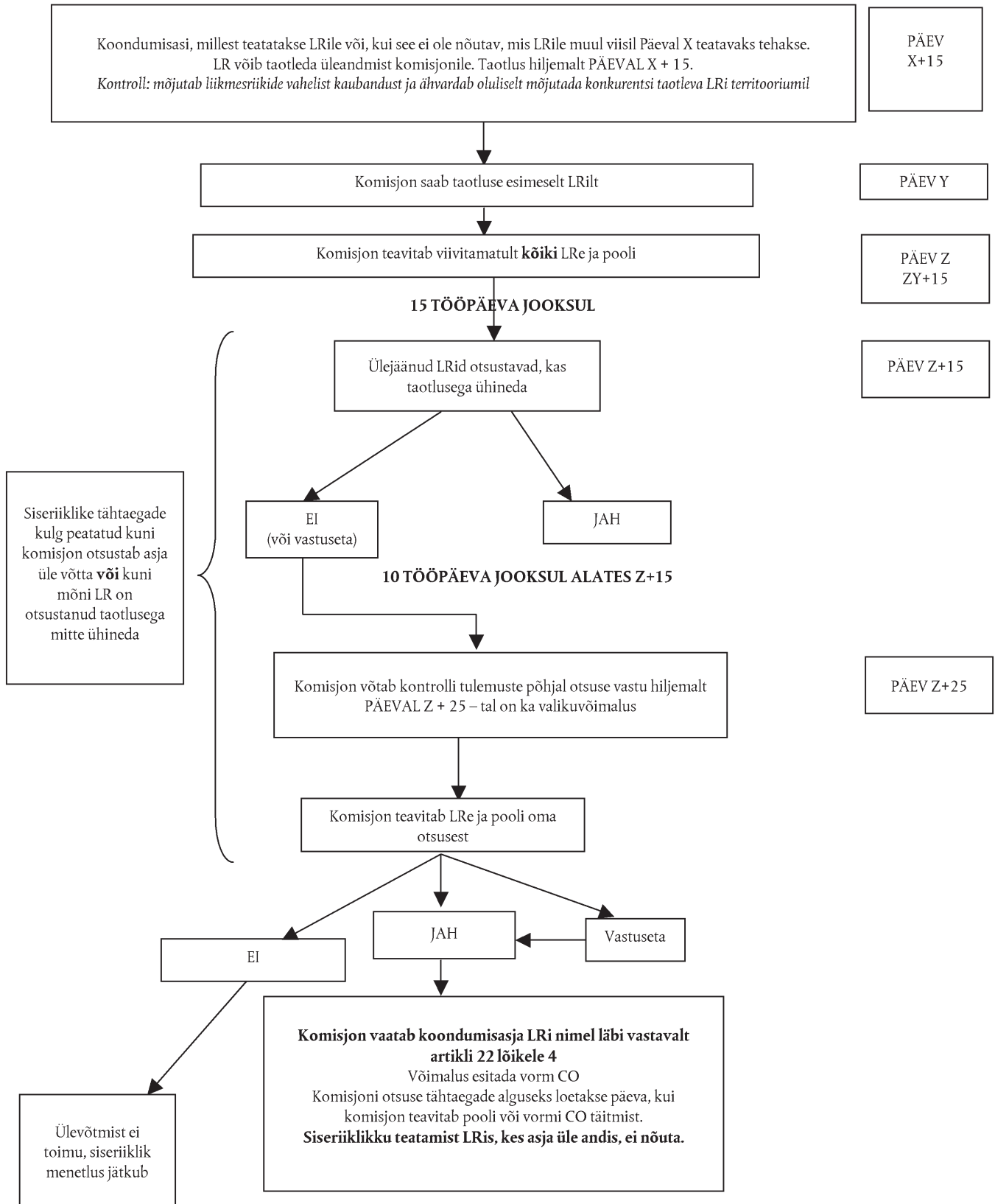
Artikkel 9

Ühenduse seisukohalt oluline koondumine

Artikkel 22

Koondumine, mis ei ole ühenduse seisukohalt oluline

Komisjoni teatis koondumistega otseselt seotud ja nendeks vajalike piirangute kohta

(2005/C 56/03)

(EMPs kohaldatav tekst)

I. SISSEJUHATUS

1. Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumise üle (edaspidi EÜ ühinemismäärus) ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 1 punkti b teise lõigu ja artikli 8 lõike 2 teise lõigu teise lausega on ette nähtud, et otsus, millega koondumine tunnistatakse ühisturuga kokkusobivaks, hõlmab ka "koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikke piiranguid".
2. Koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalike piirangute (edaspidi ka "täiendavad piirangud") hindamist käsitlevate eeskirjade muudatusega kehtestatakse selliste piirangute isehindamise põhimõte. See peegeldab seadusandja kavatsust mitte kohustada komisjoni täiendavaid piiranguid hindama ja neid individuaalselt käsitlema. EÜ Ühinemismääruse kohast täiendavate piirangute käsitlemist on täiendavalt selgitatud EÜ ühinemismääruse preambuli 21. põhjenduses, millega on sätestatud, et "komisjoni otsused, millega käesoleva määruse kohaldamisel kuulutatakse koondumised ühisturuga kokkusobivaks, peaksid selliseid piiranguid automaatselt hõlmama, ilma et komisjon peaks selliseid piiranguid hindama igal üksikjuhul eraldi." Kuigi kõnealuse lõiguga nähakse ette, et komisjonil on lisafunktsioon konkreetsete uudsete või lahendamata küsimuste puhul, mis tekitavad ebakindlat olukorda, on kõikidel muudel juhtudel asjaomaste ettevõtete ülesanne ise hinnata, kas ja millisel määral võib nende kokkuleppeid käsitada tehingu suhtes täiendavatenä. Vaidlused selle üle, kas piirangud on koondumisega läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikud ning sellest tulenevalt automaatselt hõlmatud komisjoni kontrollimis- ja heakskiitmisotsusega, võib lahendada siseriiklikes kohtutes.
3. Komisjoni täiendavale funktsioonile on osutatud EÜ ühinemismääruse 21. põhjenduses, milles on sätestatud, et komisjon peaks asjaomaste ettevõtete taotlusel selgesõnaliselt hindama piirangute täiendavat laadi, kui on tegemist "ebakindlat olukorda tekitavate uudsete ja lahendamata küsimustega". Seejärel määratletakse kõnealuses lõigus "olulist ebakindlust põhjustav uudne või lahendamata küsimus" kui küsimus, mida "ei ole käsitletud asjaomasel kehtivas komisjoni teatises või avaldatud komisjoni otsuses."
4. Asjaomastele ettevõtetele õiguskindluse tagamiseks nähakse käesoleva teatisega ette juhised mõiste "täiendavad piirangud" tõlgendamiseks. Järgmistes punktides esitatud juhised kajastavad olulisemat komisjoni praktikast ning nendes sätestatakse põhimõtted, mille alusel saab hinnata, kas ja mil määral käsitatakse kõige levinumat liiki kokkuleppeid täiendavate piirangutena.
5. Siiski võib kõnealustest põhimõtetest taganemine olla õigustatud erandlikel asjaoludel, mis ei ole hõlmatud käesoleva teatisega. Osalised võivad avaldatud komisjoni otsustes ⁽²⁾ leida täiendavaid juhi-seid selle kohta, kas nende kokkuleppeid saab käsitada täiendavate piirangutena. Kui komisjon on oma avaldatud otsustes ⁽³⁾ juba eelnevalt käsitletud erandlikke asjaolusid hõlmavat juhtumit, ei kujuta see endast "uudset või lahendamata küsimust" ühinemismääruse 21. põhjenduses määratletud tähenduses.

⁽¹⁾ ELT L 24, 29.1.2004, lk 1.

⁽²⁾ Käesoleva teatise kohaldamisel käsitatakse otsust avaldatuna, kui see on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas või kui see on tehtud avalikkusele kättesaadavaks komisjoni veebilehel.

⁽³⁾ Vt näiteks komisjoni 1. septembri 2000. aasta otsus (COMP/M.1980 – Volvo/Renault, lõige 56) – kliendi piisiv usaldus; komisjoni 23. oktoobri 1998. aasta otsus (IV/M.1298 – Kodak/Imation, lõige 73) – toote pikk olelutsükkel; komisjoni 13. märtsi 1995. aasta otsus (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, lõige 99) – alternatiivsete tootjate piiratud hulk; komisjoni 30. aprilli 1992. aasta otsus (IV.M197 – Solvay-Laporte/Interlox, lõige 50) – vajadus oskusteabe kauakestvama kaitse järele.

6. Järelikult on juhtumi puhul tegemist "olulist ebakindlust tekitava uudse ja lahendamata küsimusega", kui kõnealused piirangud ei ole käesoleva teatisega hõlmatud ning komisjon ei ole neid eelnevalt käsitlenud oma avaldatud otsustes. Nagu on ette nähtud ühinemismääruse 21. põhjenduses, hindab komisjon sellistel juhtudel osaliste palvel sellised piiranguid spetsiaalselt. Komisjon korraldab konfidentsiaalsusnõudeid järgides selliste hinnangute asjakohase avalikustamise, millega täiustatakse käesolevas teatises sätestatud põhimõtteid.
7. Kui piirangud on koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikud, on ühinemismääruse artikli 21 lõikega 1 ette nähtud, et kohaldatakse üksnes kõnealust määrust ning mitte nõukogu määrusi (EÜ) nr 1/2003, ⁽¹⁾ (EMÜ) nr 1017/68 ⁽²⁾ ja (EMÜ) nr 4056/86. ⁽³⁾ Kui aga piiranguid ei saa käsitada koondumise läbiviimisega otseselt seotuna ja selleks vajalikuna, on võimalik jätkuvalt kohaldada EÜ asutamislepingu artikleid 81 ja 82. Üksnes asjaolu, et kokkulepet või lepingulist suhet ei käsitata koondumise suhtes täiendavana, ei kahjusta selle õiguslikku seisundit. Selliseid kokkuleppeid või lepingulisi suhteid tuleb hinnata EÜ asutamislepingu artiklite 81 ja 82 ning muude normatiivsete tekstide ja teatiste kohaselt. ⁽⁴⁾ Nende suhtes võib ka kohaldada kõiki kehtivaid siseriiklikke konkurentsieeskirju. Järelikult võib kõnealuste sätetega siiski hõlmata konkrentsiipiirangut sisaldavaid kokkuleppeid, mida ei käsitata käesoleva teatise kohaselt koondumise läbiviimisega otseselt seotuna ja selleks vajalikuna.
8. Komisjoni tõlgendusega ühinemismääruse artikli 6 lõike 1 punkti b teise lõigu, artikli 8 lõike 1 teise lõigu ja artikli 8 lõike 2 kolmanda lõigu kohta ei piirata Euroopa Ühenduste Kohtu või Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu võimalikke tõlgendusi.
9. Käesoleva teatisega asendatakse komisjoni eelnev teatis koondumistega läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalike piirangute kohta. ⁽⁵⁾

II. ÜLDPÕHIMÕTTED

10. Koondumine koosneb lepingulistest suhetest ja kokkulepetest, millega kehtestatakse kontroll ühinemismääruse artikli 3 lõikes 2 määratletud tähenduses. Kõik kokkulepped, millega saavutatakse koondumise põhieesmärk, ⁽⁶⁾ näiteks ettevõtte aktsiate või vara müügiga seonduvad kokkulepped, moodustavad koondumise lahutamatu osa. Lisaks nendele lepingulistele suhetele ja kokkulepetele võivad koondumise osalised sõlmida ka muid kokkuleppeid, mis ei ole koondumise lahutamatu osa, kuid mis võivad piirata osaliste tegevusvabadust turul. Kui sellised kokkulepped sisaldavad täiendavaid piiranguid, on nad automaatselt hõlmatud otsusega, millega koondumine tunnistatakse ühisturuga kokkusobivaks.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta, EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1; Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 411/2004, ELT L 68, 6.3.2004, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 19. juuli 1968. aasta määrus konkurentsieeskirjade rakendamiskorra kohta raudtee-, maantee- ja siseveetranspordis, EÜT L 175, 23.7.1968, lk 1; Määrust on viimati määrusega (EÜ) nr 1/2003, EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1.

⁽³⁾ Nõukogu 22. detsembri 1986. aasta määrus (EÜ) nr 4056/86, millega nähakse ette üksikasjalikud eeskirjad asutamislepingu artiklite 81 ja 82 rakendamiseks meretranspordis, EÜT L 378, 31.12.1986, lk 4. Määrust on viimati muudetud nõukogu 16. detsembri 2002. määrusega (EÜ) nr 1/2003, EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1.

⁽⁴⁾ Vt nt litsentsilepingute puhul määrus (EÜ) nr 772/2004; vt tarne- ja ostulepingute puhul komisjoni 22. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 2790/2004 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta vertikaalsete kokkulepete ja kooskõlastatud tegevuste liikide suhtes, EÜT L 336, 29.12.1999, lk 21.

⁽⁵⁾ EÜT C 188, 4.7.2001, lk 5.

⁽⁶⁾ Vt nt komisjoni 10. augusti 1992. aasta otsus (IV/M.206 – *Rhône-Poulenc/SNIA*, lõige 8.3); komisjoni 19. detsembri 1991. aasta otsus (IV/M.113 – *Courtaulds/SNIA*, lõige 35); komisjoni 2. detsembri 1991. aasta otsus (IV/M.102 – *TNT/Canada Post/DBP Postdienst/La Poste/PTT Poste & Sweden Post*, lõige 46).

11. Otsest seotust ja vajalikkust käsitlevaid kriteeriume peetakse objektiivseteks kriteeriumideks. Piirangud ei ole koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikud, kui üksnes osalised neid selliselt hindavad.
12. Selleks, et piiranguid saaks käsitada "koondumise läbiviimisega otseselt seotuna", peavad need olema koondumisega tihedalt seotud. Ei piisa sellest, et kokkulepe on sõlmitud koondumisega samas kontekstis või samal ajal. ⁽¹⁾ Koondumise läbiviimisega otseselt seotud piirangud on seotud põhitehinguga ning nende eesmärk on võimaldada koondumise järgne tõrgeteta üleminek äriühingu muudetud struktuurile.
13. Kokkulepped peavad olema "koondumise läbiviimiseks vajalikud", ⁽²⁾ st nende puudumisel ei saa koondumist läbi viia või selle läbiviimine on ebakindlam ning oluliselt kulukam, aeganõudvam ja keerulisem. ⁽³⁾ Tavaliselt on koondumise rakendamiseks vajalike kokkulepete eesmärk kaitsta üleantavate varade väärtust, ⁽⁴⁾ säilitada tarnete jätkuvus pärast endise majandusüksuse lagunemist ⁽⁵⁾ või võimaldada uue üksuse tegevuse alustamist. ⁽⁶⁾ Piirangu vajalikkuse kindlakstegemisel on asjakohane arvestada selle laadi ning lisaks tagada, et selle kestus, sisu ja geograafiline kohaldamisala ei ületa seda, mis on koondumise läbiviimise seisukohalt põhjendatult vajalik. Kui taotletava õiguspärase eesmärgi saavutamiseks on teisi samaväärseid tõhusaid võimalusi, peavad ettevõtted valima sellise, mis objektiivselt hinnates piirab konkurentsi kõige vähem.
14. Etapiviisiliste koondumiste puhul ei ole lepingulised suhted, mis on seotud ühinemismääruse artikli 3 lõigetes 1 ja 2 nimetatud kontrolli kehtestamisele eelnenud etappidega, tavaliselt koondumise läbiviimisega otseselt seotud ega selleks vajalikud. Kokkulepet, millega välditakse olulisi muudatusi äritegevuses kuni tehingu lõpetamiseni, käsitatakse ühise pakkumisega otseselt seotuna ja selle rakendamiseks vajalikuna ⁽⁷⁾. Sama kehtib ühise pakkumise osaliste kokkuleppe puhul, millega loobutakse eraldiseisvate konkureerivate pakkumiste tegemisest sama ettevõtte omandamiseks või kontrolli omandamisest muul viisil.
15. Kokkuleppeid, mille eesmärk on hõlbustada ühise kontrolli omandamist, tuleb käsitada koondumise läbiviimisega otseselt seotuna ja selleks vajalikuna. See kehtib ühise kontrolli omandamise osaliste vaheliste kokkulepete suhtes, mille eesmärk on jagada omavahel tootmisrajatised või turustusvõrgud ning ühiselt omandatava ettevõtte olemasolevad kaubamärgid.
16. Kui sellise jagamisega kaasneb olemasoleva majandusüksuse lagunemine, tuleb kokkuleppeid, mis teevad sellise lagunemise võimalikuks mõistlikel tingimustel, eespool sätestatud põhimõtete kohaselt käsitada koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikuna.

⁽¹⁾ Samamoodi võib piirang juhul, kui kõik muud tingimused on täidetud, olla "otseselt seotud" isegi siis, kui selle kohta samal ajal puudub kokkulepe, millega saavutatakse koondumise põhieesmärk.

⁽²⁾ Vt Euroopa Ühenduste Kohus, kohtuasi 42/84 (*Remia*), [1985] EKL 2545, lõige 20; esimese astme kohus, kohtuasi T-112/99 (*Métropole Télévision – M6*), [2001] EKL II-2459, lõige 106.

⁽³⁾ Komisjoni 18. detsembri 2000. aasta otsus (COMP/M. 1863 – *Vodafone/BT/Airtel JV*, lõige 20).

⁽⁴⁾ Komisjoni 30. juuli 1998. aasta otsus (IV/M. 1245 – *Valeo/ITT Industries*, lõige 59); komisjoni 3. märtsi 1999. aasta otsus (IV/M.1442 – *MMP/AFP*, lõige 17); komisjoni 9. märtsi 2001. aasta otsus (COMP/M.2330 – *Cargill/Banks*, lõige 30); komisjoni 20. märtsi 2001. aasta otsus (COMP/M.2227 – *Goldman Sachs/Messer Griesheim*, lõige 11).

⁽⁵⁾ Komisjoni 25. veebruari 2000. aasta otsus (COMP/M.1841 – *Celestica/IBM*, lõige 21).

⁽⁶⁾ Komisjoni 30. märtsi 1999. aasta otsus (IV/JV.15 – *BT/AT & T*, lõiked 207–214); komisjoni 22. detsembri 2000. aasta otsus (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, lõiked 49, 56 ja 57).

⁽⁷⁾ Komisjoni 27. juuli 1998. aasta otsus (IV/M.1442 – *GEC/GPTH*, lõige 22); komisjoni 2. oktoobri 1997. aasta otsus (IV/M. 984 – *Dupont/ICI*, lõige 55); komisjoni 19. detsembri 1997. aasta otsus (IV/M.1057 – *Terra Industries/ICI*, lõige 16); komisjoni 18. detsembri 1996. aasta otsus (IV/M.861 – *Textron/Kautex*, lõiked 19 ja 22); komisjoni 7. augusti 1996. aasta otsus (IV/M.727 – *BP/Mobil*, lõige 50).

III. ETTEVÕTTE OMANDAMISE KORRAL PEAMISTE PIIRANGUTE SUHTES KOHALDATAVAD PÕHIMÕTTED

17. Piirangud, milles osalised lepivad kokku ettevõtte üleandmisel, võivad olla ostja või müüja huvides. Üldjuhul on ostja vajadus teatava kaitse järele suurem kui müüja samalaadne vajadus. Ostja peab olema kindel, et ta omandab kogu omandatava ettevõtte väärtuse. Seega ei ole müüjale kasulikud piirangud üldjuhul üldse koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikud⁽¹⁾ või nende ulatus ja/või kestus peavad olema rohkem piiratud kui ostja seisukohalt kasulike klauslite puhul.⁽²⁾

A. Konkurentsi keelustavad klauslid

18. Müüjale ettevõtte või selle osa üleandmisel kehtestatav konkurentsikeeld võib olla koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalik. Kõigi üleantavate varade väärtuse omandamiseks tuleb ostjale tagada teatav kaitse müüja tekitatava konkurentsi eest, et ta saaks võita klientide usalduse ning omandada ja võtta kasutusele oskusteabe. Selliste konkurentsi keelustavate klauslitega tagatakse, et ostjale antakse üle kõigi varade väärtus, mis üldjuhul hõlmab nii materiaalselt kui ka immateriaalselt põhivara, nagu näiteks müüja saavutatud maineväärtus või oskusteave,⁽³⁾ mille ta on välja arendanud. Eespool nimetatud klauslid ei ole üksnes koondumisega otseselt seotud, vaid ka selle läbiviimiseks vajalikud, sest on põhjust arvata, et nende puudumisel ei ole võimalik ettevõtet või selle osa müüa.
19. Sellised konkurentsi keelustavaid klauslid on nende õiguspärase eesmärgi ehk koondumise läbiviimise seisukohalt põhjendatud ainult juhul, kui nende kestus, geograafiline kohaldamisala, sisu ja isikud, kelle suhtes need kehtestatakse, piirduvad sellega, mis on kõnealuse eesmärgi saavutamiseks põhjendatult vajalik.⁽⁴⁾
20. Konkurentsi keelustavate klauslite kohaldamine on õigustatud kuni kolme aasta⁽⁵⁾ jooksul, kui ettevõtte üleandmine hõlmab kliendi usalduse üleandmist nii maineväärtuse kui ka oskusteabe⁽⁶⁾ kujul. Kui üleandmine hõlmab ainult maineväärtust, on sellised klauslid õigustatud kuni kahe aasta jooksul.⁽⁷⁾
21. Konkurentsi keelustavaid klausleid ei saa siiski pidada vajalikuks juhul, kui üle antakse ainult materiaalselt põhivara (nt maa, ehitised või masinad) või tööstus- ja kaubandusomandi ainuõigusi (mille haldajad võivad kohe võtta meetmeid juhul, kui üleandja neid õigusi rikub).
22. Konkurentsi keelustava klausli geograafiline kohaldamisala peab piirduma selle piirkonnaga, kus müüja tegeles enne üleandmist asjaomaste toodete või teenuste pakkumisega, kuna ostja ei vaja kaitset müüjast tuleneva konkurentsi eest piirkondades, kus müüja ei ole eelnevalt tegutsenud.⁽⁸⁾ Seda geograafilist kohaldamisala võib laiendada territooriumidele, kus müüja kavatses tehingu sooritamise ajal tegevust alustada, eeldusel, et ta on juba teinud tegevuse ettevalmistamiseks vajalikke investeeringuid.

⁽¹⁾ Komisjoni 27. juuli 1998. aasta otsus (IV/M.1442 – GEC/GPTH, lõige 24).

⁽²⁾ Vt nt klausli puhul, mille eesmärk on kaitsta müüjale jäävat ettevõtte osa: komisjoni 30. augusti 1993. aasta otsus (IV/M.319 – BHF/CCF/Charterhouse, lõige 16).

⁽³⁾ Nagu määratletud määruse (EÜ) nr 772/2004.

⁽⁴⁾ Vt Euroopa Ühenduse Kohus, kohtuasi 42/84 (Remia), [1985] EKL 2545, lõige 20; esimese astme kohus, kohtuasi T-112/99 (Métropole Télévision – M6), [2001] EKL II-2459, lõige 106.

⁽⁵⁾ Vt erandjuhud, mille puhul võivad pikemad ajavahemikud olla õigustatud, nt komisjoni 1. septembri 2000. aasta otsus (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., lõige 56); komisjoni 27. juuli 1995. aasta otsus (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, lõige 37); komisjoni 23. oktoobri 1998. aasta otsus (IV/M.1298 – Kodak/Imation, lõige 74).

⁽⁶⁾ Komisjoni 2. aprilli 1998. aasta otsus (IV/M.1127 – Nestlé/Dalgety, lõige 33); komisjoni 1. septembri 2000. aasta otsus (COMP/M. 2077 – Clayton Dubilier & Rice/Iteltel, lõige 15); komisjoni 2. märtsi 2001. aasta otsus (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, lõiked 21 ja 22).

⁽⁷⁾ Komisjoni 12. aprilli 1999. aasta otsus (IV/M.1482 – Kingfisher/Grosslabor, lõige 26); komisjoni 14. detsembri 1997. aasta otsus (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, lõige 17).

⁽⁸⁾ Komisjoni 14. detsembri 1997. aasta otsus (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, lõige 17); komisjoni 12. aprilli 1999. aasta otsus (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, lõige 27); komisjoni 6. aprilli 2001. aasta otsus (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, lõige 28); komisjoni 4. augusti 2000. aasta otsus (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, lõige 18).

23. Peale selle peavad konkurentsi keelustavad klauslid piirduma toodete (sealhulgas toodete täiendatud või ajakohastatud variandid ning neid asendavad uued tootemudelid) ja teenustega, mis moodustavad üleantava ettevõtte majandustegevuse. Siiä võivad kuuluda tehingu sooritamise ajaks juba välja arendatud tooted ja teenused, aga ka sellised, mis on küll välja arendatud, kuid mida veel ei turustata. Kaitset müüjast tuleneva konkurentsi eest ei peeta vajalikuks sellistel toote- või teenuseturgudel, kus üleantav ettevõte enne üleandmist ei tegutsenud. ⁽¹⁾
24. Müüja võib võtta siduva kohustuse iseenda, oma tütaretevõtete ja kaubandusagentide suhtes. Kohustust kehtestada samalaadsed piirangud kolmandate isikute suhtes ei käsitata siiski koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikuna. See kehtib eelkõige klauslite suhtes, millega piiratakse edasimüüjate ja kasutajate impordi- ja ekspordivõimalusi.
25. Klausleid, millega piiratakse müüja õigust osta või omada osalust üleantava ettevõttega konkureerivas äriühingus, käsitletakse koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikuna samadel tingimustel, mis on esitatud konkurentsi keelustavate klauslite puhul, välja arvatud juhul, kui nendega takistatakse müüjal osta või omandada osalust puhtalt finantsinvesteeringute tegemise eesmärgil, ilma et ta omandaks konkureerivas äriühingus otseseid või kaudseid juhtimisülesandeid või olulist mõju. ⁽²⁾
26. Töötajate töölevõtmist piiravatel klauslitel ja konfidentsiaalsusklauslitel on võrreldav mõju ning seepärast tuleb neid hinnata sarnaselt konkurentsi keelustavate klauslitega. ⁽³⁾

B. Litsentsilepingud

27. Ettevõtte või selle osa üleandmine võib hõlmata intellektuaalomandi õiguste või oskusteabe ostjale üleandmist, et üleantavad varad saaks täielikult kasutusse võtta. Müüja võib siiski jääda õiguste omanikuks ja kasutada neid sellise tegevuse puhul, mida üle ei anta. Sellisel juhul sõlmitakse ostjaga tavaliselt litsentsileping, et tagada talle üle antavate varade täieliku kasutamise võimalus. Ka müüja, kes on intellektuaalomandi õigused koos ettevõttega üle andnud, võib siiski soovida võimalust kasutada jätkuvalt mõningaid või kõiki nimetatud õigusi selliste tegevuste puhul, mida üle ei anta; sel juhul annab ostja müüjale litsentsi.
28. Patendilitsentse ⁽⁴⁾ ning muude samalaadsete õiguste ja oskusteabe litsentse ⁽⁵⁾ võib käsitada koondumise läbiviimiseks vajalikena. Neid võib ka käsitada koondumise lahutamatu osana ja nende kehtivusaega ei pea piirama. Litsentsid võivad olla tavalised või ainulitsentsid ning nende kasutamist võib piirata teatavate kasutusvaldkondadega, kui need vastavad üleantud ettevõtte tegevusvaldkondadele.

⁽¹⁾ Komisjoni 14. detsembri 1997. aasta otsus (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, lõige 17); komisjoni 2. märtsi 2001. aasta otsus (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, lõige 22); komisjoni 6. aprilli 2001. aasta otsus (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, lõige 28); komisjoni 4. augusti 2000. aasta otsus (COMP/M. 1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, lõige 18).

⁽²⁾ Komisjoni 4. veebruari 1993. aasta otsus (IV/M.301 – Tesco/Catteau, lõige 14); komisjoni 14. detsembri 1997. aasta otsus (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, lõige 19); komisjoni 12. aprilli 1999. aasta otsus (IV/M.1482 – Kingfisher/Grosslabor, lõige 27); komisjoni 6. aprilli 2000. aasta otsus (COMP/M.1832 – Ahold/ICA Förbundet/Carica, lõige 26).

⁽³⁾ Järelikult ei saa pikendada konfidentsiaalsusklausleid, milles käsitletakse klientide andmeid, hindu ja koguseid. Tehnilist oskusteavet käsitlevad konfidentsiaalsusklauslid võivad erandkorras olla õigustatud pikemate ajavahemike puhul, vt komisjoni 29. aprilli 1998. aasta otsus (IV/M.1167 – ICI/Williams, lõige 22); komisjoni 30. aprilli 1992. aasta otsus (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interox, lõige 50).

⁽⁴⁾ Sealhulgas patenditaotlused, kasulikud mudelid, kasulike mudelite registreerimistaotlused, tööstusdisainilahendused, pooljuhttoodete topoloogia, ravimite täiendava kaitse tunnistused ja täiendava kaitse tunnistused teiste toodete puhul, mille kohta neid võib saada, ning sordiaretajate tunnistused (nagu on osutatud määruses (EÜ) nr 772/2004.

⁽⁵⁾ Nagu määratletud määruse (EÜ) nr 772/2004

29. Tootmise territoriaalsed piirangud, mis hõlmavad territooriumi, kus üleantud tegevus toimub, ei ole koondumise läbiviimiseks vajalikud. Ettevõtte müüjalt ostjale antavate litsentside puhul võib müüja suhtes kehtestada litsentsilepingus territoriaalse piirangu samadel tingimustel, mis kehtivad ettevõtte müügi puhul konkurentsi keelustavate klauslite suhtes.
30. Litsentsilepingutes sisalduvad piirangud, mis ületavad eespool nimetatud sätteid, näiteks need, mis kaitsevad pigem litsentsiandjat kui litsentsisaajat, ei ole koondumise läbiviimiseks vajalikud. ⁽¹⁾
31. Kaubamärkide, ärinimede, tööstusdisainilahenduse õiguste, autoriõiguste või samalaadsete õiguste litsentside puhul võib samuti tekkida olukord, kus müüja soovib jääda nende õiguste omanikuks tegevuse puhul, mida üle ei anta, kuid ostja vajab neid õigusi üleantava ettevõtte või selle osa pakutatavate toodete või teenuste turustamiseks. Sellises olukorras kehtivad eespool käsitletud põhimõtted. ⁽²⁾

C. Ostu- ja tarnekohustused

32. Sageli võib ettevõtte või selle osa üleandmine häirida traditsioonilisi ostu- ja tarnesuhteid, mis on müüja majandusüksuses tegevuse integreerumise tulemusel juba välja kujunenud. Tagamaks, et müüja majandusüksuse lagunemine ja varade osaline üleandmine ostjale toimuksid mõistlikel tingimustel, on sageli vaja üleminekuperioodil säilitada müüja ja ostja vahel olemasolevad või samalaadsed seosed. See eesmärk saavutatakse tavaliselt ettevõtte või selle osa müüja ja/või ostja suhtes kehtestatavate ostu- ja tarnekohustuste kaudu. Müüja majandusüksuse lagunemisel tekkivat konkreetset olukorda silmas pidades võib selliseid kohustusi käsitada koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikuna. Need võivad konkreetse juhtumi asjaoludest olenevalt olla nii müüja kui ostja huvides.
33. Selliste kohustuste eesmärgiks võib olla mõlemale osalisele selliste tootetarnete jätkuvuse tagamine, mis on vajalikud müüjale allesjäänud või ostjale üleantud tegevuse jätkamiseks. Ostu- ja tarnekohustuste kehtivusaeg peab siiski piirduma ajaga, mis on vajalik selleks, et asendada sõltuvusel põhinev suhe sõltumatu tegevusega turul. Seega saab eelnevalt tarnitud koguseid tagavate ostu- ja tarnekohustuste kohaldamist õigustada kuni viieaastase üleminekuperioodi jooksul. ⁽³⁾
34. Nii tarne- kui ka ostukohustusi, milles nähakse ette kindlad kogused ja võimalik klausel muutuste kohta, käsitatakse koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikuna. Kohustused, millega nähakse ette piiramatud kogused ⁽⁴⁾ või ainuõigus või millega antakse teatavale tarnijale või ostjale eesõigus, ⁽⁵⁾ ei ole koondumise läbiviimiseks vajalikud.
35. Teenindus- ja turustuskokkulepped on mõjult tarnelepingutega samaväärsed; järelikult kehtivad eespool käsitletud põhimõtted.

⁽¹⁾ Kui sellised kokkulepped kuuluvad EÜ asutamislepingu artikli 81 lõike 1 reguleerimisalasse, võivad need siiski kuuluda ka määruse (EÜ) nr 772/2004 reguleerimisalasse või muude ühenduse õigusaktide reguleerimisalasse.

⁽²⁾ Komisjoni 1. septembri 2000. aasta otsus (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., lõige 54).

⁽³⁾ Komisjoni 5. veebruari 1996. aasta otsus (IV/M.651 – ATamp/T/Philips, VII); komisjoni 30. märtsi 1999. aasta otsus (IV/JV.15 – BT/ATamp/T, lõige 209); erandjuhtude puhul vt komisjoni 13. märtsi 1995. aasta otsus (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, lõige 99); komisjoni 27. juuli 1995. aasta otsus (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, lõige 45).

⁽⁴⁾ Proportsionaalsuse põhimõtet silmas pidades on kohustused, millega nähakse ette kindlad kogused ja klausel muutuste kohta, kõnealustel juhtudel konkurentsi suhtes vähem piiravad, vt nt komisjoni 18. septembri 1998. aasta otsus (IV/M.1292 – Continental/ITT, lõige 19).

⁽⁵⁾ Komisjoni 30. juuli 1998. aasta otsus (IV/M. 1245 – Valeo/ITT Industries, lõige 64); erandjuhtude puhul (nt turu puudumine) vt komisjoni 13. märtsi 1995. aasta otsus (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, lõiked 92–96); komisjoni 27. juuli 1995. aasta otsus (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, lõige 38 ja järgmised lõiked).

IV. PEAMISTE PIIRANGUTE SUHTES KOHALDATAVAD PÕHIMÕTTED ÜHISETTEVÖTETE PUHUL ÜHINE- MISMÄÄRUSE ARTIKLI 3 LÕIKES 4 MÄÄRATLETUD TÄHENDUSES

A. Konkurentsikeeldu käsitlevad kohustused

36. Emaettevõtja ja ühissettevõtte vahelisi konkurentsikeeldu käsitlevaid kohustusi võib käsitada koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikuna, kui sellised kohustused vastavad ühissettevõtte lepingu või selle põhimäärustega hõlmatud toodetele, teenustele ja territooriumidele. Sellised konkurentsi keelustavad klauslid kajastavad muu hulgas vajadust tagada heausksed läbirääkimised; peale selle võivad need väljendada vajadust võtta täielikult kasutusele ühissettevõtte varad või võimaldada ühissetvõttel kasutusele võtta emaettevõtjate pakutav oskusteave ja maineväärtus; klauslid võivad ka väljendada vajadust kaitsta emaettevõtjate huviseid ühissetvõttes selliste konkurentsimeetmete eest, mille rakendamist hõlbustab muu hulgas emaettevõtjate eesõigus ühissetvõttele üle antud või selle välja arendatud oskusteabe ja maineväärtuse kasutamisel. Selliseid emaettevõtjate ja ühissetvõtte vahelisi konkurentsikeeldu käsitlevaid kohustusi saab ühissetvõtte eluea jooksul käsitada koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikuna. ⁽¹⁾
37. Konkurentsi keelustava klausli geograafiline kohaldamisala peab piirduma selle piirkonnaga, kus emaettevõtjad tegelesid enne ühissetvõtte loomist asjaomaste toodete või teenuste pakkumisega. ⁽²⁾ Seda geograafilist kohaldamisala võib laiendada territooriumidele, kus emaettevõtjad kavatsesid tehingu sooritamise ajal tegevust alustada ja on juba teinud tegevuse ettevalmistamiseks vajalikke investeeringuid.
38. Samamoodi peavad ka konkurentsi keelustavad klauslid piirduma toodete ja teenustega, mis moodustavad ühissetvõtte majandustegevuse. Siia võivad kuuluda tehingu sooritamise ajaks juba välja arendatud tooted ja teenused, aga ka sellised, mis on küll välja arendatud, kuid mida veel ei turustata.
39. Kui ühissetvõtte luuakse tegevuse alustamiseks uuel turul, võetakse arvesse ühissetvõtte lepingus või põhimäärustes sätestatud tooteid, teenuseid ja territooriume. Eeldatavalt ei ole vaja kaitsta ühe emaettevõtja huviseid ühissetvõttes teisest emaettevõtjast tuleneva konkurentsi eest muudel turgudel peale selle, kus ühissetvõtte algusest peale tegutseb.
40. Peale selle ei ole kontrolliõiguseta emaettevõtete ja ühissetvõtte vahelised konkurentsikeeldu käsitlevad kohustused koondumisega läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikud.
41. Samu põhimõtteid, mida kohaldatakse konkurentsi keelustavate klauslite suhtes, kohaldatakse ka töötajate töölevõtmist piiravate klauslite ja konfidentsiaalsusklauslite suhtes.

B. Litsentsilepingud

42. Emaettevõtjate poolt ühissetvõttele antavat litsentsi võib käsitada koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikuna. See põhimõte kehtib olenemata sellest, kas tegemist on ainulitsentsiga ja kas selle kehtivusaeg on piiratud. Litsentside kasutamist võib piirata teatava kasutusvaldkonnaga, mis vastab ühissetvõtte tegevusvaldkondadele.

⁽¹⁾ Komisjoni 15. jaanuari 1998. aasta otsus (IV/M.1042 – *Eastman Kodak/Sun Chemical*, lõige 40); komisjoni 7. augusti 1996. aasta otsus (IV/M.727 – *BP/Mobil*, lõige 51); komisjoni 3. juuli 1996. aasta otsus (IV/M.751 – *Bayer/Hüls*, lõige 31); komisjoni 6. aprilli 2000. aasta otsus (COMP/M.1832 – *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, lõige 26).

⁽²⁾ Komisjoni 29. augusti 2000. aasta otsus (COMP/M. 1913 – *Lufthansa/Menzies/LGS/JV*; lõige 18); komisjoni 22. detsembril 2000. aasta otsus (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, lõige 49, viimane lause).

43. Ühissettevõtte poolt ühele emasettevõtjale antavaid litsentsilepinguid või ristlitsentsilepinguid võib käsitleda koondumise läbiviimisega otseselt seotud ja selleks vajalikuna samadel tingimustel nagu ettevõtte omandamise korral. Emasettevõtjate vahelisi litsentsilepinguid ei käsitata ühissettevõttega otseselt seotuna ega selle läbiviimiseks vajalikuna.

C. Ostu- ja tarnekohustused

44. Kui emasettevõtjad jätkavad tegevust ühissettevõtte turule eelneval või järgneval turul, kohaldatakse kõigi ostu- ja tarnelepingute, sealhulgas teenuse- ja jaotuslepingute suhtes ettevõtte üleandmisel kehtivaid põhimõtteid.
-

Komisjoni teatis lihtsustatud korra kohta teatavate koondumiste menetlemiseks vastavalt nõukogu määrusele (EMÜ) nr 139/2004

(2005/C 56/04)

(EMPs kohaldatav tekst)

I. SISSEJUHATUS

1. Käesoleva teatisega sätestatakse lihtsustatud kord, mille kohaselt komisjon kavatab menetleda teatavaid koondumisi vastavalt nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle, ⁽¹⁾ eeldusel, et need ei põhjusta konkurentsiprobleeme. Käesoleva teatisega asendatakse teatis lihtsustatud korra kohta teatavate ettevõtjate koondumiste menetlemiseks vastavalt nõukogu määrusele (EMÜ) nr 4064/89. ⁽²⁾ Kogemused, mis komisjon on omandanud nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määruse (EMÜ) nr 4064/89 (kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle, ⁽³⁾) kohaldamisel, on näidanud, et mõned teatatud koondumiste liigid kinnitatakse üldjuhul ilma oluliste kahtlusteta, kui nendega ei ole seotud erandlikke asjaolusid.

2. Käesoleva teatise eesmärk on sätestada tingimused, mille alusel komisjon võtab tavaliselt vastu lühiotsuse, millega koondumine kuulutatakse lihtsustatud korra kohaselt ühistruga kokkusobivaks, ning ette näha juhised kõnealuse korra kohta. Kui kõik käesoleva teatise punktis 5 sätestatud tingimused on täidetud ning erandlikke asjaolusid ei ole, võtab komisjon 25 tööpäeva jooksul alates teate esitamisest vastu kontrollimise ja heakskiitmise lühiotsuse koondumise kohta kooskõlas EÜ ühinemismääruse ⁽⁴⁾ artikli 6 lõike 1 punktiga b.

3. Kui kohaldatakse käesoleva teatise punktides 6–10 sätestatud tagatisi või erandeid, võib komisjon algatada uurimise ja/või võtta vastu EÜ ühinemismääruse kohase üksik- asjaliku otsuse.

4. Komisjoni eesmärk on muuta järgmistes jagudes kirjeldatud korra abil ettevõtjate koondumise kontroll ühenduses sihipärasemaks ja tõhusamaks.

⁽¹⁾ ELT L 24, 29.1.2004, lk 1.

⁽²⁾ EÜT C 217, 29.7.2000, lk 32.

⁽³⁾ EÜT L 395, 30.12.1989, lk 1, parandatud versioon EÜT L 257, 21.9.1990, lk 13.

⁽⁴⁾ Teatamislõpped on sätestatud nõukogu määruse (EÜ) nr 802/2004 (millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle ("EÜ koondumis- ja rakendusmäärus")) I ja II lisas.

II. KOONDUMISED, MIDA SAAB MENETLEDA LIHTSUSTATUD KORRA KOHALELT

Arvessevõetavad koondumised

5. Komisjon kohaldab lihtsustatud korda järgmistele koondumislühiotsuste suhtes:

a) kaks või rohkem ettevõtjat omandavad ühiskontrolli ühissettevõttes, tingimusel et ühissetvõttel ei ole Euroopa Majanduspiirkonnas (EMP) tegelikke või kavandatavaid tegevusvaldkondi või need on ebaolulised; sellise juhtumiga on tegemist, kui

i) ühissettevõtte käive ⁽⁵⁾ ja/või ettevõttesse suunatud tegevuste ⁽⁶⁾ käive EMP territooriumil on alla 100 miljoni euro; ning

ii) ühissettevõttesse üleantava vara ⁽⁷⁾ koguväärtus EMP territooriumil ⁽⁸⁾ on alla 100 miljoni euro; või

⁽⁵⁾ Ühissettevõtte käive tuleks kindlaks määrata emasettevõtja kõige värskemate majandusaasta auditeeritud aruannete alusel või ühissettevõtte enda auditeeritud aruannete alusel, olenevalt sellest, kas eraldi aruanded ühissettevõttesse koondatud ressursside kohta on kättesaadavad.

⁽⁶⁾ Väljend "ja/või" osutab mitmesugustele olukordadele; näiteks:

- sihtäriühingu ühisel omandamisel tuleb arvesse võtta selle sihtäriühingu (ühissettevõtte) käivet,
- sellise ühissettevõtte loomisel, millesse emasettevõtja suunab oma tegevuse, tuleb arvesse võtta ettevõttesse suunatud tegevuse käivet,
- kui olemasolevasse ühissettevõttesse lisandub uus kontrolliv osaline, tuleb arvesse võtta ühissettevõtte käivet ning uue emasettevõtja poolt ettevõttesse suunatud (võimaliku) tegevuse käivet.

⁽⁷⁾ Ühissettevõtte vara koguväärtus tuleks kindlaks määrata iga emasettevõtja viimati koostatud ja kinnitatud bilansi alusel. Mõiste "vara" hõlmab järgmist: 1) ühissetvõttele üleantav materiaalne ja immateriaalne põhivara (materiaalne põhivara on näiteks tootmisettevõtted, hulgi- ja jaemüügipunktid ning inventar; immateriaalne põhivara on näiteks intellektuaalne vara, maineväärtus jne), ning 2) ühissetvõtte emasettevõtjate poolt ühissetvõttele antav krediit ja võlatagatised.

⁽⁸⁾ Kui käive moodustub üleantud varadest, ei tohi ei varade ega ka käibe väärtus ületada 100 miljonit eurot.

- b) kaks või rohkem ettevõtjat ühinevad või üks või mitu ettevõtjat omandavad mõne teise ettevõtja üle ainukontrolli või ühiskontrolli, tingimusel et ükski koondumise osaline ei ole seotud äritegevusega ühel ja samal kaubaturul või geograafilisel turul või kaubaturul, mis eelneb või järgneb sellele kaubaturule, kus mõni teine koondumise osaline tegutseb ⁽⁹⁾;
- c) kaks või rohkem ettevõtjat ühinevad või üks või mitu ettevõtjat omandavad mõne teise ettevõtja üle ainukontrolli või ühiskontrolli ja
- i) kaks või rohkem koondumise osalist on seotud äritegevusega ühel ja samal kaubaturul ja geograafilisel turul (horisontaalne suhe), tingimusel et nende ühine turuosa ei ületa 15 %; või
- ii) üks või mitu koondumise osalist on seotud äritegevusega kaubaturul, mis eelneb või järgneb sellele kaubaturule, kus mõni teine koondumise osaline tegutseb (vertikaalne suhe), ⁽¹⁰⁾ tingimusel et nende osaliste individuaalne turuosa või ühine turuosa on alla 25 % ⁽¹¹⁾; või
- d) osaline omandab ainukontrolli ettevõtja üle, mille üle tal juba on ühiskontroll.

Tagatised ja erandid

6. Komisjon tagab, et hinnates, kas teatav koondumine kuulub mõnda punktis 5 esitatud liiki, selgitatakse piisava täpsusega välja kõik kõnealuse koondumisega seotud asjaolud. Võttes arvesse, et turu määratlus võib sellel hindamisel olla keskseks teguriks, palutakse osalistel esitada andmed kõigi tõenäoliste alternatiivsete turumääratluste kohta enne koondumisteate esitamist (vt punkt 15). Koondumisteate esitavad osalised peavad kirjeldama kõiki asjakohaseid alternatiivseid kauba- ja geograafilisi turge,

⁽⁹⁾ Vt komisjoni teatis asjakohase turu määratluse kohta ühenduse konkurentsioiguse kohaldamisel (EÜT C 372, 9.12.1997, lk 5).

⁽¹⁰⁾ Vt joonealune märkus 6.

⁽¹¹⁾ See tähendab, et kõnealusesse kategooriasse kuuluvad ainult sellised koondumised, millega ei kaasne vormi CO 6. jao III osas määratletud mõjutatavate turgude tekkimine. Horisontaalsete ja vertikaalsete suhete piirmäärasid kohaldatakse turuosade suhtes nii siseriiklikul kui ka EMP tasandil ning ka kõigi teiste kaubaturude tõenäolise määratluse suhtes, mida tuleks konkreetsel juhul arvesse võtta. Koondumisteatistes sätestatud põhilised turumääratlused peavad olema piisavalt täpsed, et põhjendada, miks ei ole järgitud kõnealuseid piirmäärasid, ning peale selle tuleb ära märkida kõik tõenäolised alternatiivsed turumääratlused (sh siseriiklikust turust väiksema ulatusega geograafilised turud).

millele teatav koondumine võib mõju avaldada, ning esitama selliste turgude määratlustega seotud andmed ja teabe. ⁽¹²⁾ Komisjonile jääb õigus teha oma äranägemise järgi turu määratluse kohta lõplik otsus, mis põhineb konkreetse juhtumiga seotud asjaolude analüüsil. Kui asjaomaste turgude määramisel või koondumisosaliste turuosade kindlaksmääramisel tekib raskusi, ei kohalda komisjon lihtsustatud korda. Peale selle, kui koondumised hõlmavad üldist huvi pakkuvaid uudseid õiguslikke küsimusi, hoidub komisjon tavaliselt lühiotsuste vastuvõtmisest ning pöördub tagasi tavapärase koondumismenetluse esimesse etappi.

7. Olenemata sellest, et üldjuhul võib eeldada, et punktis 5 nimetatud liikidesse kuuluvate koondumiste puhul ei teki olulisi kahtlusi nende kokkusobivuses ühisturuga, võib siiski ette tulla olukordi, millega seoses tuleb erandjuhul teha põhjalikum uuring ja/või üksikasjalik otsus. Sellistel juhtudel võib komisjon pöörduda tagasi tavapärase koondumismenetluse esimesse etappi.

8. Järgmiseks esitatakse soovituslikud näited selliste juhtude kohta, mille puhul võib lihtsustatud korra kohaldamisest loobuda. Teatavad koondumislühid võivad suurendada osaliste turujõudu näiteks tehnoloogiliste, finants- või muude ressursside kombineerimise kaudu isegi juhul, kui koondumise osalised ei tegutse samal turul. Koondumised, mille puhul vähemalt kaks koondumise osalist tegutsevad tihedalt seotud naaberturgudel, ⁽¹³⁾ võivad samuti olla lihtsustatud korra kohaldamiseks sobimatud, eriti siis, kui ühe või mitme koondumise osalise turuosa on 25 % või suurem kaubaturul, kus osaliste vahel puudub horisontaalne ja vertikaalne suhe, kuid mis on selle turu naaberturg, kus teine osaline tegutseb. Mõnel juhul ei pruugi olla võimalik osaliste täpseid turuosasid kindlaks määrata. Seda tuleb sageli ette siis, kui osalised tegutsevad uutel või vähearenenud turgudel. Samuti ei pruugi lihtsustatud korra kohaldamiseks sobida koondumised rangete turutõketega turgudel, mis on väga kontsentreeritud ⁽¹⁴⁾ või kus esineb muid konkurentsiprobleeme.

⁽¹²⁾ Nagu ka kõigi teiste teadete puhul, võib komisjon tühistada lühiootsuse, mis põhineb mõne asjaomase ettevõtja poolt esitatud ebaõigilisel teabel (EÜ ühinemismääruse artikli 6 lõike 3 punkt a).

⁽¹³⁾ Tooteturud on tihedalt seotud naaberturud, kui tooted täiendavad teineteist või kuuluvad tootevaliku hulka, mida üldiselt ostab sama klientide rühm sama lõppkasutuse eesmärgil.

⁽¹⁴⁾ Vt ettevõtjate koondumiste üle kontrolli kehtestamist käsitleva nõukogu määruse kohased horisontaalsete koondumiste hindamissuunist, punktid 14–21, EÜT C 31, 5.2.2004, lk 5.

9. Komisjoni senised kogemused on näidanud, et ühiskontrollilt ainukontrollile ülemineku puhul võib erandjuhul olla vajalik põhjalikum uuring ja/või üksikasjalik otsus. Konkurentsiprobleem võib tekkida olukorras, kus endine ühissetevõtte integreeritakse tema järelejäänud kontrolliva ainuosaniku kontserni või võrgustikku, mille tagajärjel kaotatakse erinevate kontrollivate osanike potentsiaalselt erinevatest huvidest tulenevad piirangud ning selle strateegiline turuseisund võib tugevneda. Näiteks siis, kus ettevõtja A ja ettevõtja B kontrollivad ühiselt ühissetevõtet C, võib koondumine, mille puhul A omandab C üle ainukontrolli, põhjustada konkurentsiprobleemi olukorras, kus C on A otsene konkurent ja kus neil on oluline ühine turuosa, mis kaotab C senise sõltumatuse.⁽¹⁵⁾ Olukorras, kus sellised stsenaariumid nõuavad täpsemat analüüsi, võib komisjon pöörduda tagasi tavapärase koondumismenetluse esimesse etappi.⁽¹⁶⁾

10. Komisjon võib pöörduda tagasi tavapärase koondumismenetluse esimesse etappi ka siis, kui komisjon ega liikmesriikide pädevad asutused ei ole läbi vaadanud eelmist ühiskontrolli omandamist kõnealuse ühissetevõtte üle.

11. Lisaks võib komisjon pöörduda tagasi tavapärase koondumismenetluse esimesse etappi ka juhul, kui tekib EÜ ühinemismääruse artikli 2 lõikes 4 osutatud kooskõlastamise probleem.

12. Kui liikmesriik väljendab teatatud koondumise kohta põhjendatud kahtlusi 15 tööpäeva jooksul alates koondumisteate koopia kättesaamisest või kui kolmas isik väljendab põhjendatud kahtlusi selleks ettenähtud tähtaja jooksul, võtab komisjon vastu üksikasjaliku otsuse. Kohaldatakse EÜ ühinemismääruse artikli 10 lõikes 1 sätestatud tähtaegu.

Üleandmise taotlused

13. Lihtsustatud korda ei kohaldata juhul, kui liikmesriik taotleb, et teatatud koondumise menetlemine antaks üle

⁽¹⁵⁾ Kohtuasi nr IV/M.1328 *KLM/Martinair*, XXIX aruanne konkurentsipoliitika kohta 1999 – SEC(2000) 720 LÖPLIK, punktid 165–166.

⁽¹⁶⁾ Kohtuasi nr COMP/M.2908 *Deutsche Post/DHL* (II) 18.9.2002.

liikmesriigi pädevale asutusele vastavalt EÜ ühinemismääruse artiklile 9 või kui komisjon võtab vastu ühe või mitme liikme taotluse teatatud koondumise üleandmiseks vastavalt EÜ ühinemismääruse artiklile 22.

Koondumisteate esitamisele eelnevad üleandmised teadet esitavate osaliste soovil

14. Vastavalt käesolevas teatises sätestatud tagatistele ja eranditele võib komisjon lihtsustatud korda koondumiste suhtes kohaldada, kui:

i) pärast EÜ ühinemismääruse artikli 4 lõike 4 kohase põhjendatud ettepaneku saamist otsustab komisjon juhtumit mitte üle anda liikmesriigile; või

ii) pärast EÜ ühinemismääruse artikli 4 lõike 5 kohase põhjendatud ettepaneku saamist antakse juhtum komisjonile üle.

III. MENETLUSSÄTTED

Kontaktid enne koondumisteate esitamist

15. Komisjon on leidnud, et teateid esitavate osaliste ja komisjoni vahelised teadete esitamisele eelnevad kontaktid on kasulikud isegi näiliselt lihtsate juhtumite korral.⁽¹⁷⁾ Komisjoni kogemused lihtsustatud korra puhul on näidanud, et võimalikud lihtsustatud korra juhtumid võivad tekitada keerukaid, näiteks turumääratlusega (vt punkt 6) seotud probleeme, mis tuleks soovitatavalt lahendada enne koondumisteate esitamist. Sellised kontaktid võimaldavad komisjonil ja teateid esitavatel osalistel täpselt kindlaks määrata need andmed, mis tuleb koondumisteates esitada. Koondumisteate esitamisele eelnevad kontaktid tuleks luua vähemalt kaks nädalat enne koondumisteate esitamise kavandatavat kuupäeva. Seepärast on teateid esitavatel osalistel soovitatav luua kontakte juba enne teadete esitamist, eelkõige juhul, kui nad paluvad komisjonil loobuda üksikasjaliku teate nõudest vastavalt komisjoni 7. aprill 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 802/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle⁽¹⁸⁾ artikli 3 lõikele 1, kuna teatatava meetmega ei kaasne konkurentsiprobleeme.

⁽¹⁷⁾ Vt Konkurentsi peadirektoraadi parimad lahendused EÜ ühinemiste kontrollimenetluste läbiviimise kohta, mis on kättesaadavad järgmisel veebilehel:
http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/regulation/best_practices.pdf

⁽¹⁸⁾ EÜT L 133, 30.4.2004, lk 1.

Teate avaldamine

16. *Euroopa Liidu Teatajas* pärast teate kättesaamist⁽¹⁹⁾ avaldatav teave sisaldab järgmist: koondumise osaliste nimed, nende asukohariik, koondumise laad ja asjaomased majandussektorid ning kinnitus selle kohta, et teate esitanud osaliselt saadud teabe alusel võib kõnealuse koondumise suhtes kohaldada lihtsustatud korda. Seejärel on huvitatud kolmandatel isikutel võimalus esitada märkusi eelkõige seoses võimalikku uurimist vajavate asjaoludega.

Lühiotsus

17. Kui komisjon nõustub, et teatav koondumine vastab lihtsustatud korra jaoks sätestatud kriteeriumidele (vt punkt 5), teeb ta selle kohta üldjuhul lühiotsuse. Lühiotsus tehakse ka juhtumite puhul, mille kohta on esitatud täielik teade, aga need ei tekita konkurentsiprobleeme. Vastavalt EÜ ühinemismääruse artikli 10 lõigetele 1 ja 6 tunnistatakse koondumine ühisturuga kokkusobivaks 25 tööpäeva jooksul alates teate esitamisest. Komisjon üritab lühiotsuse vastu võtta võimalikult kiiresti pärast 15 tööpäevase ajavahemiku möödumist, mille jooksul liikmesriigid võivad teha taotluse teatatud koondamise üleandmiseks vastavalt EÜ ühinemismääruse artiklile 9. Komisjonil on sellele tähtajale eelneva 25 tööpäeva jooksul siiski võimalus pöörduda tagasi tavapärase koondumismenetluse esimesse

etappi ning algatada uurimine ja/või võtta vastu üksikasjalik otsus, kui ta peab seda kõnealuse juhtumi puhul asjakohaseks.

Lühiotsuse avaldamine

18. Komisjon avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* otsuse kohta teate nii nagu koondumist käsitlevate üksikasjalike kontrollimise ja heakskiitmise otsuste puhul. Otsuse avalik versioon on piiratud aja jooksul kättesaadav konkurentsi peadirektoraadi veebilehel. Lühiotsuses esitatakse koondumise kohta *Euroopa Ühenduste Teatajas* koondumisteate esitamise ajal avaldatud informatsioon (osaliste nimed, nende päritoluriik, koondumise laad ja asjaomased majandussektorid) ning kinnitus selle kohta, et koondumine sobib kokku ühisturuga, sest see kuulub ühte või mitmesse käesolevas teatises kirjeldatud liiki, kusjuures vastav liik märgitakse eraldi ära.

IV. TÄIENDAVAD PIIRAGUD

19. Lihtsustatud korda ei saa kohaldada olukorras, kus asjaomased ettevõtjad nõuavad koondumisega otseselt seotud ja selle jõustamiseks vajalike piirangute selgesõnalist hindamist.

⁽¹⁹⁾ EÜ ühinemismääruse artikli 4 lõige 3.

Ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Tšiili Vabariigi vahelise assotsieerumislepingu III LISA (mõiste “päritolustaatusega tooted” määratlus ja halduskoostöö meetodid) muudetud selgitavad märkused

(2005/C 56/05)

Artikkel 17 — Tehnilised põhjused

Kaupade liikumissertifikaati EUR.1 võidakse tagasi lükata tehnilistel põhjustel, kui see ei ole koostatud ettenähtud viisil. Need on juhtumid, mille korral võidakse kinnitatud sertifikaat hiljem välja anda, ning hõlmavad näiteks järgmisi olukordi:

- liikumissertifikaat EUR.1 on koostatud muul kui ettenähtud vormil (näit. mitte giljošmustriga taustal, erineb nädisest märkimisväärselt nii värvilt kui suuruselt, ilma seerianumbrita, trükitud mitte ametlikult ettenähtud keeles),
- üks kohustuslikest lahtritest (näit. EUR. 1 lahter 4) on täitmata, väljaarvatud lahter 8,
- liikumissertifikaat EUR.1 on ilma templita ja allkirjastamata (s.t lahter 11),
- liikumissertifikaadi EUR.1 on kinnitanud selleks mittevolitatud asutus,
- on kasutatud uut templit, millest pole teatatud,
- liikumissertifikaadi EUR.1 originaali asemel on esitatatud selle koopia või valguskoopia,
- lahtrisse 5 on kantud riik, mida lepe ei hõlma (näit. Iisrael või Kuuba).

Võetavad meetmed:

Dokumendile tuleb märkida “Dokument tagasi lükatud” ning esitada põhjus(ed) ja seejärel importijale tagasi saata, et ta võiks endale saada tagasiulatuvalt väljastatava uue dokumendi. Tolliasutused võivad siiski säilitada tagasilükatud dokumendi valguskoopia tollivormistujärgse kontrolli eesmärgil või kui on põhjust kahtlustada pettust.

Artikkel 31 — Sooduskohtlemise kohaldamisest loobumine ilma kontrollmenetluseta

Selle artikliga hõlmatud juhtudel ei peeta päritolutõendit nõuetekohaseks muu hulgas järgmistel põhjustel:

- kauba kirjelduse lahter (EUR. 1 lahter 8) on täitmata või selles kirjeldatakse kaupu, mida ei ole esitatud;
- päritolutõendi on esitanud riik, mida käesolev kokkulepe ei hõlma, isegi kui kaup on pärit ühendusest või Tšiilist (näit Iisraelis väljastatud EUR. 1 Tšiilist pärit toodetele);
- ühes liikumissertifikaadi EUR. 1 kohustuslikest lahtritest on ametlikult kinnitamata kustutamisi ja muudatusi (näit. kauba kirjeldust, pakendite arvu või siht- ja päritoluriiki näitavad lahtrid);
- liikumissertifikaadi EUR. 1 kehtivusaeg on lõppenud eeskirjadega hõlmamata põhjustel (näit. erakorralised asjaolud), väljaarvatud juhul, kui kaubad esitati enne piirtähtaja lõppu;
- päritolutõend kaupadele, mille import oli esialgu toimunud pettuse teel, esitatakse tagantjärele;
- liikumissertifikaadi EUR. 1 lahtris 4 nimetatakse riiki, mida kokkulepe, mille alusel sooduskohtlemist taotletakse, ei hõlma.

Võetavad meetmed:

Päritolutõendile tuleb märkida "Ei kohaldata" ja säilitada tolliasutuses, millele see esitati, et takistada selle tõendi edasist kasutamist. Ilma et see piiraks siseriiklike õiguslike meetmete võtmist, teatavad importiva riigi tolliasutused vajaduse korral viivitamata eksportijamaa tolli- või pädevatele valitsusasutustele sooduskohtlemise kohaldamisest loobumisest.

Artiklite 17 ja 31 selgitavad märkused

CZ	DOKUMENT NEAKCEPTOVÁN	NEPOUŽITELNÝ
DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EE	DOKUMENTI EI AKTSEPTEERITUD	AKTSEPTEERIMATA
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
HU	NEM ELFOGADOTT OKMÁNY	ALKALMATLAN
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
LT	DOKUMENTAS NEPRIIMTAS	NETINKAMAS
LV	DOKUMENTS NAV AKCEPTĒTS	NEDERIGS
MT	DOKUMENT MHUX AĊĊETTAT	MHUX APPLIKABBLI
PL	DOKUMENT NIEZAAKCEPTOWANY	NIESTOSOWANY
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SE	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART
SI	DOKUMENT NI SPREJET	NEUSTREZNO
SK	DOKUMENT NEPRIJATÝ	NEPOUŽITELNÝ

RIIGIABI — ÜHENDKUNINGRIIK**Riigiabi nr C 42/2004 (ex N 350/2004) — “Äriruumide renoveerimistoetus”****EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohaste märkuste esitamise kutse**

(2005/C 56/06)

(EMPs kohaldatav tekst)

Komisjon teatas 1. detsembri 2004 kuupäevaga dateeritud, sellele kokkuvõttele järgnevatel lehekülgedel autentses keeles esitatud kirjas Ühendkuningriigile oma otsusest algatada EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 ettenähtud menetlus eespool nimetatud meetmete suhtes.

Huvitatud pooled võivad esitada oma märkused meetme kohta, mille suhtes komisjon menetluse algatab, ühe kuu jooksul käesoleva kokkuvõtte ja sellele järgneva kirja avaldamisest järgneval aadressil:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
B-1049 Brussels
Faksi nr: 32 2 29 61 242

Märkused tehakse teatavaks Ühendkuningriigile. Märkusi esitavad huvitatud isikud võivad kirjalikult taotleda neid puudutavate andmete konfidentsiaalsust, täpsustades selle taotluse motiivid.

KOKKUVÕTTE TEKST

Ühendkuningriigi ametiasutused teavitasid komisjoni oma 6. augusti 2004. aasta kirjas, mille komisjon registreeris 10. augustil 2004, äriruumide renoveerimistoetuse meetmest.

Meetme kirjeldus

Meetmega nähakse abikõlblikele äriühingutele (omanikud/üürnikud) ette kapitalitoetus äriruumide, mida ei ole kasutatud üle ühe aasta ja mis asuvad ühes Ühendkuningriigi 2 000st ebasoodsana määratletud piirkonnast, renoveerimiseks või muutmiseks tehtud tegelike kapitalikulude hüvitamiseks, et kõnealuseid ruume saaks taas kasutada kasumlikult.

Meetme riigiabile omased tunnused

Komisjon on seisukohal, et käesolevas menetluse etapis võib kõnealust meetet käsitleda riigiabina EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses.

Menetluslikud kaalutlused

Ühendkuningriik on järginud EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 3 menetlusnõudeid, teatades eespool nimetatud abikavast enne selle rakendamist.

Abikava ühisturuga kokkusobivuse hindamine

Kapitalitoetust antakse ebasoodsates piirkondades asuvate abikõlblike äriruumide renoveerimiseks või nende kasumlikuks kasutamiseks muutmiseks tehtud kapitalikulude hüvitamiseks. Teatatud meede on eelkõige suunatud investeringutele. Piirkondliku riigiabi juhendi kohaselt võib ebasoodsates piirkondades antav investeringutoetus olla ühisturuga kokkusobiv, aga ainult juhul, kui on täidetud teatavad tingimused.

Esialgse hinnangu põhjal järeldab komisjon, et esitatud kava ei kuulu kehtivate juhendite, raamistike ega määruste kohaldamisalasse. Äriruumide renoveerimistoetuse meede on suunatud vähem soodsatele piirkondadele, mida praegu ei reguleeri ükski juhend ega raamistik.

Järelilikult on vaja uurida, kas teatatud meetme puhul võiks kohaldada EÜ asutamislepingu artikli 87 lõikes 3 sätestatud erandeid. Selleks on komisjon hinnanud, kas Ühendkuningriigi esitatud meede on nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalik ja proportsionaalne ja kas meede ei moonuta konkurentsi sel määral, et see oleks vastuolus ühiste huvidega.

Komisjon on varem väljendanud arvamust, et mahajäänud piirkondade taastamine aitab kaasa tähtsate ühenduse eesmärkide saavutamisele. Komisjon usub, et Ühendkuningriigi teatatud meetme abil tühjade äriruumide renoveerimist või muutmist, eesmärgiga neid taas kasumlikult kasutada, võib pidada ka taastamismeetmeks ja seepärast aitaks see üldiselt kaasa ühenduse eesmärkide saavutamisele.

Komisjon leiab siiski, et käesolevas etapis on ärruumide renoveerimistoetuse asjakohasuse ja proportsionaalsuse hindamiseks vajalik edasine analüüs. Seda eelkõige järgmiste asjaolude tõttu:

— Ühendkuningriigi ametiasutuste esitatud andmete kohaselt teevad Ühendkuningriigis 85 % ulatuses kõik asjakohased kulud suurettevõtted ja ainult 15 % ulatuses VKEd. Kuigi meede on avatud kõigile ettevõtetele olenemata nende suurusest, oleksid peamisteks ärruumide renoveerimistoetuse meetme kasusaajateks suurettevõtted.

— Ühendkuningriigi ametiasutused on siiski märkinud, et juhul kui suurettevõtted on ärruumide omanikud, võivad VKEd sellele vaatamata meetmest kaudselt kasu saada, kuna nad rendivad suurettevõtetele sageli äripindu. Kõnealust asjaolu toetavad Ühendkuningriigi esitatud andmed, mille kohaselt enam kui ühe aasta jooksul kasutamata ruumide uuteks üüriks on 31 % ulatuses suurettevõtted ja 69 % ulatuses VKEd. Ühendkuningriigi määratluse kohaselt enim mahajäänud piirkondade puhul on suhe vastavalt 26 % suurettevõtete ja 74 % väikeettevõtete kasuks.

— Komisjon märgib, et teatatud meede ei hõlma ainult väike-seid ja keskmise suurusega ettevõtteid komisjoni määratluse tähenduses. Lisaks märgib komisjon, et meede ei hõlma ainult EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktile a või artikli 87 lõike 3 punktile c vastavaid toetatavaid piirkondi.

— Ühendkuningriigi 2000 enam mahajäänud piirkonna määratlemine teatatud meetme sihtgrupina tõstatab samu küsimusi nagu juba tempelmaksust vabastamise meetme puhul. See kaldub kõrvale komisjoni üldisest tavast piirkondliku abi käsitlemisel. Komisjon usub jätkuvalt, et selline kõrvalekaldumine peab olema põhjendatud, vältimaks selliste piirkondade, mis ei ole määratletud toetatavate piirkondadena vastavalt artikli 87 lõike 3 punktile a ja/või artikli 87 lõike 3 punktile c, toetusesaajatel saada ebaproportsionaalset majanduslikku eelist, mis kahjustaks kaubandus-tingimusi määral, mis on vastuolus ühiste huvidega.

— Lisaks sellele kehtestas komisjon tempelmaksust vabastamise meetme heakskiitmisel selle eriliste väärtuste tõttu mitmeid tingimusi. Komisjon otsustas muu hulgas, et tuleks tagada järelevalve ja et meetme soodne mõju mahajäänud piirkondade füüsilisele taastumisele tuleks tõendada. Komisjon ei ole siiani saanud ühtegi järeleanalüüsi, mis võimaldaks hinnata meetme positiivset mõju.

— Kuigi Ühendkuningriigi ametiasutused väidavad, et keskmine abi netomäär jääks 9 % ja 10 % vahele, võivad teatatud meetme abi maksimaalsed netomäärad küündida vastavalt kuni 40 %ni juriidilise isiku õigusteta üksuse puhul ja 30 %ni äriühingute puhul.

Komisjonil on seega pärast esialgset meetme hindamist kahtlusi, kas Ühendkuningriigi esitatud meede on nimetatud eesmärgi saavutamiseks proportsionaalne ja kas meede ei moonuta konkurentsi sel määral, et see oleks vastuolus ühiste huvidega. Komisjon leiab, et kõnealuse keeruka küsimuse puhul on vajalik põhjalikum analüüs. Komisjon soovib koguda teavet teistelt huvitatud isikutelt. Selleks peab komisjon õiguslikel põhjustel algatama EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 ettenähtud menetluse. Komisjon saab otsustada ainult selliste märkuste abil, kas kõnealune abi on vajalik ja kas see ei kahjusta kaubandus-tingimusi määral, mis oleks üldiste huvidega vastuolus.

[KIRJA TEKST]

“The Commission wishes to inform the United Kingdom that, having examined the information supplied by your authorities on the aid measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty.

1. PROCEDURE

1. By letter dated 6 August 2004, registered by the Commission on 10 August 2004, the UK authorities notified a scheme providing qualifying businesses with favourable depreciation allowances (called “capital allowances”) in respect of the capital costs the owners or occupiers actually incur in renovating or converting business premises that have been vacant for a year or longer and that are situated in designated disadvantaged areas. A request for information aiming at clarifying some points of the notification was sent on 2 September 2004 (D/56282). The UK authorities replied by letter dated 4 October 2004. The latter was registered by the Commission on 18 October 2004 (A/37971).

2. DESCRIPTION OF THE AID MEASURE

2. Aim of the measure

The aim of the measure is to foster physical, economic and social regeneration of so-called pockets of deprivation⁽¹⁾, to support the redevelopment of brownfield sites, to increase private investment, enterprise and employment in the UK's most deprived communities by means of bringing empty for a year or longer-term derelict shops or business property back into productive use. Such scheme is part of the UK Government's integrated approach to tackling the range of regeneration market failures that its most deprived communities face.

⁽¹⁾ The expression “pockets of deprivation” refers to the incidence of deprived communities, often close to prosperous areas.

3. The form and nature of the aid

The notified aid takes the form of capital allowances. Capital allowances enable the capital costs, which a business actually incurs in the renovation or the conversion of empty or derelict for a year or longer business premises in order to bring them back into productive use, to be written off against a business's taxable profits. They take the place of depreciation charged in the commercial accounts, which is not allowed for tax purposes. The notified measure would provide the 100 % first year allowance (FYA) and 25 % writing-down allowance (WDA) for capital expenditure on renovating vacant commercial buildings, so the relief would be available for:

- (a) expenditure that already qualifies for allowances under the plant and machinery regime (at 25 % WDAs *per annum* or 40 % FYAs ⁽²⁾) or under the industrial building regime (at 4 % WDAs *per annum*); and
- (b) expenditure that does not currently qualify for any relief, for example, expenditure on alterations to the fabric of non-industrial, commercial buildings (shops, offices).

In the case of expenditure falling under head (b), the notified measure would therefore constitute a *new* relief (at 100 % FYAs and 25 % WDAs *per annum*), as currently commercial buildings do not qualify for capital allowances. In the case of expenditure falling under head (a), the effect of the measure would be the increased rate of allowance.

The new relief, according to the UK authorities, would operate mainly as a tax deferral benefit and only partly as a potential new relief against a business's taxable profits.

4. Eligible costs and aid intensity

To be eligible for the BPRA scheme, the empty premises would have to have lain unused for a year or longer and must be situated in one of the 2 000 designated most deprived areas of the UK — the so-called "designated disadvantaged areas".

5. Geographical coverage of the scheme

The "designated disadvantaged areas in the UK", on which the notified BPRA is targeted, have been selected on the basis of the "indices of multiple deprivation (IMD)" developed for each of four regions of the UK. This is a combined index covering six domains of deprivation (income, employment, health, education, housing and access to services). The analysis has been applied at a very low geographical level (i.e. at the level of electoral wards, divisions or postcodes). The present list of eligible areas has been set out in "The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations 2001".

6. Beneficiaries

The scheme applies to undertakings of any size and operating in any sector of the economy.

⁽²⁾ A 40 % rate FYA is available to small and medium sized enterprises (SMEs), but not to large business.

7. Budget of the scheme:

The estimated overall revenue losses, due to tax concessions for the five year period of the scheme, are about GBP 135 million (ca. EUR 205 million).

8. Legal basis of the scheme

Primary legislation:

- Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas ("Business Premises Renovation Allowances (BPRA)") — when enacted, this legislation will be inserted into Capital Allowances Act 2001.

Secondary legislation:

- SI 3747/2001 The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations.

9. Duration of the scheme

2005 — 2010

3. ASSESSMENT OF THE AID MEASURE

10. In accordance with Article 6(1) of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999, the decision to initiate proceedings shall summarise the relevant issues of fact and law, shall include a preliminary assessment from the Commission as to the aid character of the proposed measure, and shall set out the doubts as to its compatibility with the common market.

11. Procedure

The UK authorities have complied with the procedural requirements of Article 88(3) of the EC Treaty by notifying the abovementioned aid scheme before putting it into effect.

12. The existence of aid

The Commission considers, at this stage of the procedure, that the measure constitutes State aid within the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, and this for the following reasons:

- State resources are involved because tax is foregone.
- The measure is selective because it is targeted upon particular geographical areas.
- The measure will reduce the costs for companies investing in the renovation or the conversion into productive use of empty or derelict business premises in the eligible areas. It will therefore provide an advantage to such companies over other companies investing in other areas, and therefore not receiving the exemption.

— Because capital allowances apply to all business premises which have been renovated or converted into productive use in the designated areas it will, among others, inevitably benefit undertakings which are engaged in inter-State trade, or in a business sector in which there is inter-State trade. Furthermore, the scheme does not provide that the limits laid down in Council Regulation (EC) No 69/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to *de minimis* aid will be respected. Accordingly, the new exemption may give rise to aid which affects competition in inter-State trade.

13. Exemption grounds

- (a) Article 87(2) of the EC Treaty lists certain types of aid that are compatible with the EC Treaty. In view of the nature and purpose of the aid, and the geographical coverage of the scheme, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the subparagraphs (a), (b) and (c) are not applicable to the measure in question.
- (b) Article 87(3) of the EC Treaty specifies other forms of aid, which may be regarded as compatible with the common market. In view of the nature and purpose of the aid measure and its geographical scope, the Commission considers, at this stage of the investigation, that the subparagraphs (a), (b), (d) and (e) of Article 87(3) are not applicable either.
- (c) In the notification the UK authorities appear to agree with the above analysis and suggest that the question is whether the aid measure is compatible with the common market on the basis that it will facilitate the development of certain economic areas and it will not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest (Article 87(3)(c) of the EC Treaty).
- (d) The coverage of the notified measure is not limited to small and medium-sized enterprises (SMEs), nor to firms in difficulty, nor to any one of the following activities: R&D, environmental protection, training, the creation or maintenance of employment. Therefore, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the notified measure can not be declared compatible with the common market on the basis of its conformity with any of the following regulations, frameworks or guidelines:
- Community guidelines on State aid for rescuing and restructuring firms in difficulty (OJ C 244, 1.10.2004, p. 2);
 - Community framework for State aid for research and development (OJ C 45, 17.2.1996, p. 5 and OJ C 111, 8.5.2002, p. 3);
 - Commission Regulation (EC) No 68/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 10, 13.1.2001, p. 20) and Commission Regulation (EC) No 363/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 68/2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 63, 28.2.2004, p. 20);
 - Commission Regulation (EC) No 2204/2002 of 12 December 2002 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid for employment (OJ L 337, 13.12.2002, p. 3).

- (e) The notified scheme could not be declared compatible with Commission Regulation (EC) No 70/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid to small and medium-sized enterprises (OJ L 10, 13.1.2001, p. 33) and Commission Regulation (EC) No 364/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 70/2001 as regards the extension of its scope to include aid for research and development (OJ L 63, 28.2.2004, p. 22) either. In order for the aid to be in line with the provisions of the latter Regulations, it should be directed exclusively to SMEs respecting the foreseen maximum aid intensity. The scheme is not restricted to SMEs. Moreover, according to the data provided by the UK authorities, 85 % of all capital expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and 15 % by SMEs. Thus, although the scheme would be open for all enterprises, regardless of their size, it seems that the real immediate beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.
- (f) In the notification the UK authorities indicate that the aim of the measure is twofold: to promote the regional development and the environmental protection of disadvantaged areas in the UK. With regards to the environmental protection objective, the scheme cannot be assessed on the basis of the Community guidelines on State aid for environmental protection (OJ C 37, 3.2.2001, p. 3):
- The measures cannot be qualified as any action designed to remedy or to prevent damage or to encourage the efficient use of the resources as defined in point 6 of the abovementioned guidelines.
 - The investments concerned cannot be qualified as strictly necessary in order to meet environmental objectives intended to reduce or eliminate pollution and nuisances or for the rehabilitation of polluted industrial sites as defined respectively in points 36 and in 38 of the environmental protection guidelines.
 - The measures cannot satisfy the rules applicable to operating aid in the form of tax reductions as defined in point E.3.2.
- (g) The primary objective of the measure, as indicated by the UK authorities, is to promote the regional development. Therefore, the Commission has examined the compatibility of the measure on the basis of the Guidelines on national regional aid (OJ C 74, 10.3.1998, p. 9), hereinafter referred to as the “regional aid guidelines”. The results of this analysis are presented below.

14. Conformity with the regional aid guidelines

The capital allowances are granted in relation to the capital costs occurred for renovating or converting into productive use qualifying business premises in the designated disadvantaged areas. In its notification the UK authorities argue correctly that the notified scheme is therefore primarily focussed on investment. According to the regional aid guidelines, aid for investment in disadvantaged areas may be compatible with the common market, but only if certain conditions are satisfied. At this stage of the examination, the Commission has doubts whether the notified scheme respects the conditions set out in these guidelines:

14(1) By letter No SG(2000) D/106293 of 17 August 2000, the Commission approved the UK regional aid map for the period 2000 to 2006 (N 265/2000). The map defines the areas eligible for national regional aid under the derogations of Article 87(3)(a) and (c) of the EC Treaty. The Article 87(3)(a) EC Treaty regions included in the map were defined on the basis of EU-wide criteria (NUTS level II regions with a GDP per capita in PPS lower than 75 % of the Community average). The Article 87(3)(c) EC Treaty areas were selected on the basis of geographical units and social and economic indicators, proposed by the UK authorities themselves. The business premises capital allowances will apply to costs qualifying as capital assets occurred for renovation or conversion into productive use of business premises situated in the so-called "designated disadvantaged areas", which have been defined on the basis of different geographical units and indicators (see point 5 above). The result of this approach is that a number of areas eligible under the notified measure does not fall within the areas eligible for regional aid as defined in the present UK regional aid map.

14(2) Although the Commission has already dealt with this issue in the State aid C 13/2002 *Stamp duty exemption for non-residential property in disadvantaged areas* ⁽³⁾, being the latter scheme targeted precisely on the same disadvantaged areas, doubts whether the geographical coverage of the business premises capital allowances is compatible with the regional aid guidelines persist. The concern is still based on the fact that the approval of the scheme, including the list of "designated disadvantaged areas" would in effect lead to a widening of the UK regional aid map. In turn, this would undermine the concentration of regional aid areas, which is a leading principle of the Community's regional aid policy ⁽⁴⁾.

14(3) In order for the aid to be acceptable in assisted areas, it has to promote the development of the less-favoured regions by supporting either initial investment to establishments located in regions eligible for regional aid or job creation that is linked to investment ⁽⁵⁾. Initial investment is defined in point 4.4 of the guidelines as "an investment in fixed capital relating to the setting-up of a new establishment, the extension of an existing establishment, or the starting-up of an activity involving a fundamental change in the product or production process of an existing establishment (through rationalisation, diversification or modernisation)." The UK authorities were not able to remove the Commission's doubts as to whether expenditure incurred under the BPRO would constitute "initial investment" in all circumstances within the meaning of point 4.4 of the regional aid guidelines.

⁽³⁾ L 149, 17.6.2003, p. 18.

⁽⁴⁾ In this context the Guidelines on national regional aid point out that regional aid "... is conceivable in the European Union only if it is used sparingly and remains concentrated on the most disadvantaged regions. If aid were to become generalised and, as it were, the norm, it would lose all its incentive quality and its economic impact would be nullified. At the same time, the aid would interfere with the normal interplay of market forces and reduce the efficacy of the Community economy as a whole".

⁽⁵⁾ Point 4.1 of the regional aid guidelines.

14(4) Section 360B of the draft Schedule 1 "Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas" allows the application of the notified depreciation rules in relation to:

- (a) the conversion of a qualifying building into qualifying business premises,
- (b) the renovation of qualifying building if it is or will be qualifying business premises,
- (c) or repairs to a qualifying building or, where the qualifying building is part of a building, to the building of which the qualifying buildings forms part, to an extent that the repairs are incidental to expenditure within paragraph (a) or (b).

The Commission is not able, at this stage of the analysis, to conclude that work for conversion and renovation falls without a doubt under the definition of initial investment as given above. Especially the words repair and renovation linguistically point out the direction of replacement investment, which, for the Commission falls under the definition of operating aid. According to point 4.15 of the regional aid guidelines operating aid is aimed at reducing a firm's current expenses. Cases in point as given by the regional aid guidelines are replacement investments ⁽⁶⁾.

14(5) Point 5.4. of the regional aid guidelines provides that regional aid schemes are approved by the Commission, subject to the aid intensity ceilings and the duration defined in the regional aid map. The scheme intends to operate until 2010 and the UK authorities do not plan to modify it to fit the regional aid rules that come into force on 1 January 2007.

14(6) Point 4.18 specifies that the total amount of regional investment aid should respect the aid intensity ceilings set out in the regional aid map. In the notification, the UK argues that the intensity of the scheme is estimated around 9-10 % NGE ⁽⁷⁾. According to the UK authorities, this would be the most likely case based on experience gained in tax offices in the UK, assuming that about 50 % of all expenditure on renovation will go to integral plant and machinery, 40 % to commercial buildings and the remaining 10 % will be on industrial buildings. However, the maximum aid intensity up to 40 % NGE could be reached in case of unincorporated business and up to 30 % NGE in case of companies. The UK authorities claim that the likelihood of such maximum aid intensities is very slim, as this would assume that all the company's expenditure should be on the commercial building, i.e. on renovations for which no allowances are currently available, with no expenditure on integral plant and machinery which all qualify for capital allowances under the current regime for plant and machinery.

⁽⁶⁾ Footnote 21 of the regional aid guidelines, p. 14.

⁽⁷⁾ NGE: Net Grant Equivalent.

- 14(7) The Commission has doubts as to whether the “theoretical” maximum aid intensities would rarely apply in practice. The definition of refurbishment is based on fiscal rules on capital expenditures as well as on the associated accountancy rules and it does not seem that plants that become an integral part of the buildings, such as lifts, heating systems, water and waste water services, alarm and security systems, fire fighting/prevention systems and wiring associated with or ancillary to any of the foregoing could be kept separately from a building. In view of the more used general accountancy rules this kind of plants should become part of the building and, therefore, all the capital costs will qualify for capital allowances under the notified business premises renovation allowances scheme.
- 14(8) Point 2 of the regional aid guidelines provides that the granting of (regional) State aid in certain sectors (transport, shipbuilding, fisheries and coal) is subject to specific restrictions. The Guidelines on national regional aid excludes specifically from its scope the production, processing and marketing of Annex I products. Therefore any aid granted to undertakings operating in the production, processing and marketing of Annex I products is to be assessed according to the Community Guidelines for State aid in the agriculture sector⁽⁸⁾. In addition, pursuant to the provisions of the Multisectoral Framework (MSF 2002)⁽⁹⁾, no regional aid may be granted in the synthetic fibres and steel sectors, and a maximum aid intensity of 30 % of the regional aid ceiling applies for an investment in the motor vehicle sector that exceeds an aid amount above EUR 5 million. According to the notification, sensitive sectors are not excluded from the scope of the BPR scheme. It is unclear though how the UK authorities will ensure that the aid granted under the notified scheme to companies engaged in the abovementioned specific sectors will comply with the applicable special State aid rules.
- 14(9) Finally, the incentive of the measure can be questioned, as businesses might deliberately keep premises vacant for a year and forgo the income that could be generated by making use of these premises in order to benefit from BPR.
15. In the light of what has been said above, the Commission concludes that the proposed scheme does not fall within the scope and field of application of the existing guidelines, frameworks or regulations. The Business premises renovation allowances scheme is focused on deprived areas for which, at present, no guidelines or frameworks exist.
16. The former Guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹⁰⁾, which expired in 2002, would not have covered this kind of measure either. However, the

Commission Notice on the expiry of the guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹¹⁾ provides that the non-prolongation of the guidelines does not imply that state aid for deprived areas would no longer be possible and, depending on specific circumstances of the proposed aid in question, it may be approved directly upon the basis of Article 87(3) of the EC Treaty.

17. Accordingly, it is necessary to examine if the notified scheme could qualify for one of the exemptions laid down in Article 87(3) of the EC Treaty. In order to do so, the Commission has assessed whether the measure proposed by the UK is necessary and proportionate to the stated objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest.

18. Compatibility with Article 87(3) of the EC Treaty

18(1) In the past, the Commission has expressed the opinion that the rehabilitation of brownfield sites contributes to important Community objectives⁽¹²⁾. Brownfield has been defined as land and/or buildings in urban or rural areas that have previously been developed, but that are not currently in use⁽¹³⁾. The Commission believes that the renovation or conversion of empty business premises in order to bring them back into productive use as proposed by the UK by means of the notified measure could also be considered as a rehabilitation measure and would therefore, in general, contribute to Community objectives.

18(2) However, the Commission believes that at this stage further analysis is required in order to judge the appropriateness and proportionality of the Business Premises Renovation Capital Allowances. This is underlined by the following facts:

- According to the data provided by the UK authorities, 85 % of all relevant expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and only 15 % by SMEs. Although the scheme is open for all enterprises regardless of their size, the main beneficiaries of the BPR will mainly be large businesses.
- However, the UK authorities have stated that even in those cases where large companies own the business premises, SMEs would nevertheless be able to benefit from the measure indirectly as they are often renting business outlets from large enterprises. This is underlined by data provided by the UK indicating that of new leases taken out on premises vacant for more than one year, 31 % are by large businesses and 69 % by SMEs. For the most deprived areas according to the definition of the UK, the respective figures are 26 % for large enterprises and 74 % for SMEs.

⁽⁸⁾ OJ C 28 of 1.2.2000, p. 2.

⁽⁹⁾ Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects, OJ C 70 of 19 March 2002, p. 8, as amended by the “Commission communication on the modification of the Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects (2002) with regard to the establishment of a list of sectors facing structural problems and on a proposal of appropriate measures pursuant to Article 88(1) of the EC Treaty, concerning the motor vehicle sector and the synthetic fibres sector”, OJ C 263 of 1 November 2003, p. 3.

⁽¹⁰⁾ OJ C 146, 14.5.1997, p. 6.

⁽¹¹⁾ The Commission Notice on the expiry of the Guidelines for undertakings in deprived urban areas was published in OJ C 119, 22.5.2002, p. 21.

⁽¹²⁾ See Commission decision on Land remediation (State aid N 385/2002)

⁽¹³⁾ See Commission decision on stamp duty exemption L 149, 17.6.2003, p. 18.

- The Commission notes that the notified measure is not restricted to small and medium-sized companies within the Commission definition. Furthermore, the Commission also notes that the scheme is not restricted to assisted areas pursuant to Article 87(3)(a) or Article 87(3)(c) of the EC Treaty.
 - The use of the 2 000 designated most deprived areas of the UK as target area of the notified measure raises the same issues as already in the case of the Stamp duty exemption scheme. It deviates from the standard practice of the Commission when dealing with regional aid. The Commission continues to believe that such a deviation needs to be justified in order to avoid that beneficiaries in areas which are not designated as assisted areas according to Article 87(3)(a) areas and/or Article 87(3)(c) areas receive a disproportionate economic advantage adversely affecting trading conditions to an extent contrary to the common interest.
 - Furthermore, in approving the Stamp duty exemption scheme on the basis of the specific merits of this scheme, the Commission imposed a number of conditions. Amongst others, the Commission decided that monitoring needed to be ensured and that the beneficial effects of the scheme on physical regeneration and notably on brownfield sites needed to be demonstrated. The Commission so far has not received any ex-post analysis enabling it to assess the beneficial effects of the scheme.
 - Although the UK authorities state that the average aid intensity would be between 9 % and 10 % net, maximum aid intensities under the notified measure can reach up to 40 % net in case of unincorporated businesses and up to 30 % net in case of companies, respectively.
- 18(3) The Commission, after a first preliminary assessment of the measure, therefore has doubts whether the

measure proposed by the UK is proportionate to the objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest. The Commission is of the opinion that a more thorough analysis of this complex question is necessary. The Commission wishes to collect information from other interested parties. To do so, the Commission must, for legal reasons, open the procedure provided for in Article 88(2) of the EC Treaty. It is only with the help of such observations that the Commission can decide whether such aid is necessary and does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest.

4. DECISION

19. In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty, requests the United Kingdom to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the aid scheme "Business Premises Renovation Allowances", within one month of the date of receipt of this letter.
20. The Commission wishes to remind the United Kingdom that Article 88(3) of the EC Treaty has suspensory effect, and would draw your attention to Article 14 of Council Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipients.
21. The Commission warns the United Kingdom that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication."

Eelteatis koondumise kohta
(Toimik nr COMP/M.3678 — Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV)
Juhtumi puhul võidakse kohaldada lihtsustatud korda

(2005/C 56/07)

(EMPs kohaldatav tekst)

1. 24. veebruaril 2005 sai komisjon teatise kavandatava koondumise kohta vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004⁽¹⁾ artiklile 4 (ja artikli 4 lõike 5 kohaselt tehtud esildisele), mille kohaselt ettevõtjad Goldman Sachs Mortgage Company ("GSMC", Ameerika Ühendriigid) [mille üle Goldman Sachs Group, Inc. ("Goldman Sachs", Ameerika Ühendriigid) omab valitsevat mõju] ja The Cerberus Group ("Cerberus", Ameerika Ühendriigid) omandavad ühiskontrolli nimetatud nõukogu määruse artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses ettevõtja Transamerica European Trailers ("TET", Ühendatud Kuningriik) osade üle aktsiate või osade ostmise kaudu.

2. Asjaomaste ettevõtjate majandustegevus hõlmab järgmist:

- ettevõtja Goldman Sachs: investeerimispingandus ja väärtpaberid;
- ettevõtja Cerberus: investeringud eraomandisse;
- ettevõtja TET: kaubanduslike maanteehaagiste liising.

3. Komisjon leiab pärast teatise esialgset läbivaatamist, et tehing, millest teatatakse, võib kuuluda määruse (EÜ) nr 139/2004 reguleerimisalasse. Kuid lõplikku otsust selle kohta ei ole veel tehtud. Vastavalt komisjoni teatisele lihtsustatud korra kohta teatavate ettevõtjate koondumiste käsitlemiseks vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 139/2004⁽²⁾ tuleb märkida, et käesolevat juhtumit võidakse käsitleda teatises ettenähtud korra kohaselt.

4. Komisjon kutsub asjast huvitatud kolmandaid isikuid esitama komisjonile oma võimalikke märkusi kavandatava toimingu kohta.

Komisjon peab märkused kätte saama hiljemalt kümme päeva pärast käesoleva dokumendi avaldamist. Tähelepanekuid võib saata komisjonile faksi teel (faksi nr +32 2 296 43 01 või 296 72 44) või postiga järgmisel aadressil (lisada tuleb viitenumber COMP/M.3678 — Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV):

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ ELT L 24, 29.1.2004, lk 1.

⁽²⁾ Kättesaadav DG COMP koduleheküljel:

http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/consultation/simplified_tru.pdf.